

Ἰθαίοι δὲ αὐτῶ τῶ Νήσου ἤγειραν πολέμους μεγάλους, καὶ βαρεῖς. ὥστε ἀγαθακτίστως ἐξ αὐτῶ, ἐδίωκισαν, ὅτι πλέον ἐὰ μὴ πολέμῳ τισὶς ἐὰ φοβῶν λόγον ὑπὲρ πολέμου τῆς Σαλαμίνας. εἰ δὲ καὶ φοβῶντο, ἐὰ εἶναι ὑπόθετος κεφαλικῆς τιμωρίας. ἀλλ' ὁ Σόλων σοφισθεὶς τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος, καὶ ἀποπειθεὶς ἀφροσύλῳ, ἐδημηγόρησε διὰ τῶν, ὅτι φέρει καὶ συμφέρει εἰς τοὺς Ἀθηναίους, ἐὰ πολέμῳ διὰ τῶν Σαλαμίνας. ὁ Ποταμὸς ταύτης τῆς Νήσου Βάκαρος, καὶ Τωκαλίας καλεῖται. εἶχε ποτὶ καὶ Φραύειον, Βουδόμεον καλούμενον. Σαλαμίνα ἐκαλεῖτο καὶ ἡ Ναῦς τῆς Ἀθηναίων, ἡ ἀγούσα τοὺς ὑπόθετους τῆς διακασίας, ὥσπερ καὶ τὰ εἰς Θυσίας πεμπόμενα, Πάραλος ἀνομάζετο. ἠκούσθη αὐτῆ καὶ γνωστὴ εἰς τὸν Κόσμον ἐγένετο, καὶ ἐκ τῆς ναυμαχίας τῆς Ἀθηναίων, καὶ τῆς Μίδων, ὥσπερ καὶ ἡ πλησιόχωρος αὐτῆ μικρὰ Νήσος ἡ Φυσταλλία, κειμένη ἀπὸ τῆς Σαλαμίνας ἐπὶ τῶ Πέρῳ, εἰς τῶν ὁποίων κατενευμαχίθη ὁ Στόλος τοῦ Ξέρξου, καὶ περὶ αὐτῶ ἐχύθη, καὶ ἐξελείφθη τὸ πλεῖον μέρος αὐτοῦ. περὶ τῶν Σαλαμίνας εἶναι καὶ δύο Νησίδες, ὧν τὸ μὲν μᾶλλον, Ἀπελαίτη καλεῖται, ὁμοτύμως τῆ περὶ Εὐβοίας, καὶ Λοκρούς Νήσῳ, πλεσίον τῆς ὁποίας εἶναι καὶ ὁ Φώρων Λιμῶν. εἰς ἕνα ἀπὸ αὐτῶ τὰ δύο Νησίδες εἰσὶν ὁ Τάφος τῆς Κίρκης. πλεῖστα εἶναι ἡ Μινώα Νήσος μικρὰ, κειμένη ἀπὸ τὰ πέρατα τοῦ Σαρωνικοῦ Κόλπου. ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ Μίνω τοῦ βασιλέως τῆς Κρήτης, ὥσπερ ἀπ' αὐτοῦ καὶ αἱ Κυκλάδες Νησοὶ, Μινωίδες. μεταξὺ τῆς Μινώας, καὶ τοῦ Εὐρου Λιμένος, ἡ καὶ τῆς Σαλαμίνας, οὐ σμακρὰ τῆς Νισαίας, ἀρκεῖται Νησὶα πέντε, μικρὰ καὶ ἀκατοίκητα.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Γ'.

Περὶ τῆς Πελοποννήσου, ἥτοι τοῦ Μαυρίου.

1 **Δ** Ιοδύταντες ἐπὶ τῶν τῆς Ῥηθείας Ἐπαρχίας, εἰσερχόμεθα περὶ διὰ τοῦ Ἰθμοῦ εἰς τῶν Πελοποννήσου, ἡ ὁποία εἶναι Χερσόνησος, κύκλοθεν ὑπερματιζομένη ὑπὸ τῆς Θαλάσσης, πλεῖν τοῦ Ἰθμοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου συνελθίζεται μετὰ τῶν Στεριῶν. ὅθεν λέγεται Χερσόνησος, καὶ ὄχι Νήσος. ἐλέγτο ποτὲ αὐτῆ Ἀκρόπολις ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία Ἑλλάς ἰδιαιρεῖται εἰς δύο συστήματα, εἰς τὸ ἐκτὸς τοῦ Ἰθμοῦ, (τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται μέχρι τῆς Ἐκβολῶν τοῦ Πηγεῖου, ὅπου εἶναι τὸ Θεσσαλικόν) καὶ εἰς τὸ ἐντὸς. τοῦ Ἰθμοῦ ταύτης τῆς Πελοποννήσου τὸ πλεῖστον εἶναι μελιῶν πεδίων, ἡ περὶ, τὸ ὁποῖον λέγεται ἀκόμη μέχρι τῆς σήμερον, ἑξαμίλιον, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. ὅταν ὁ βάρβαρος Ξέρξης ἤγειρε τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Ἀθηναίων, φοβηθέντες οἱ Πελοποννήτιοι, μήπως καὶ ἔμβη μίση εἰς αὐτῶν, ἀπεφάτισαν κοινῶς ἐὰ ἐνώστου τὰς δύο θαλάσσης, τυτίσει τὸ Ἴονιον Πέλαγος, καὶ τὸ Ἀιγαῖον, μετὰ Τεῖχος. ὅθεν καὶ εἰς τὸ ἔργον ἐλθόντες πολλοὶ ἀπὸ, εἰς ὀλίγας ἡμέρας τὸ ἐπελείψαν, τὸ ὁποῖον Τεῖχος ἑξαμίλιον ἐκάλεσαν. τοῦτο διέγειρε μετὰ τῶν σφαγῶν τοῦ Λιωίδου, τῶν εἰς τὰς Θερμοπύλας γινόμενων. μετὰ ταῦτα πάλιν ἀνοδομήθη οὗτος ὁ Τοῖχος ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. δεύτερον, ἡ τρίτον ἀνοδομήθη ὑπὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως τῶν Ῥωμαίων. ὁμοίως περὶ τῶν φορῶν ὑπὸ τοῦ Ἐμμανουὴλ τοῦ Βασιλέως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁποίου οἱ Ἰταῖοι ἐδίωξαν τοὺς Ἰταλοὺς ἐκ τῆς Πελοποννήσου, ἔγειρον ἡ διατείχισις τοῦ Ἰθμοῦ, ἔργον μέγα, καὶ θαυμαστὸν ἀπὸ φύλαξιν. πλεῖστα καὶ οἱ Βεῖτοι ἐτίθει 1463, ἔζωσαν τὸν Ἰθμὸν μετὰ τῶν Τοῖχων, ἔχοντα Πύργους 136, καὶ Κασάκια μεγάλα καὶ διπλᾶ, τὸν ὁποῖον ἐπελείψαν ἐπὶ ἡμέραις δεκαπέντε, ἔχοντες καὶ τὰς Πελοποννησίους συμβουθετοὺς, ἀλλ' ὀλίγον ὕστερον πάλιν ἐκρημνίσθη ὑπὸ τῶν Τούρκων.

2 Ἐκεῖ ὅπου ἐστὶν ἐπιτοῦς ὁ Ἰθμὸς τὸ ὀλιγώτερον, ἀπτεται ἐκ τοῦ ἐνδὸς μέρους τῆς Θαλάσσης, πλεσίον τῶν Κεγχρεῶν, καὶ ἐκ τοῦ ἐξέρον, πλεσίον τοῦ Λεχαιῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐκεῖ,

Πελοπόννησος ἡ Χερσόνησος Ἰθμός.

Ἀκρόπολις τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ τεῖχος τοῦ Ἰθμοῦ πρὸς τὸ ἔργον.

Βάκαρος. Τωκαλίας καὶ Βουδόμεον.

Φυσταλλία.

Ἀπελαίτη.

Φώρων Λί.

Μινώα Νήσος.

Μινωίδες.

Ε.Φ.Δ τῆς Κ.τ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ἔκει, ὅπου ἀρᾶζον τὰ ξύλα, τὰ ὅποια ἐρ-
χονται εἰς τὴν Κορινθίαν διὰ τοῦ Κερασίου
Κόλπου. Ἐπύτου τὸν τοῖχος τῆ Ἰθμοῦ,
κατεπολιέμενος ὁ β' : Σουλτὰν Μουρά-
της, ἐν ἔτει 1446., τῆ 10' τοῦ Διευ-
βίου, μὲ 60. χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ δι' ἐπι-
βουλῆς ἀρίστη τὸ Τείχος κίερα σαββάτη, τὸ
ἐποῖον κρημνίσαντες, ἐπέβησαν εἰς τὴν Πελο-
πόννησον, καὶ ἐκυρίευσεν ὅλην αὐτήν,
καὶ τοὺς ἑκοφῶν Χριστιανούς οἱ Τούρκοι 22. χι-
λιάδας, καὶ μετὰ τὴν ληλάτησιν ἔκαμον.
οἱ δὲ Παλαιολόγοι ὁ Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Θωμᾶς
διὰ τῆς φυγῆς ἐλυθῶθησαν.

3 Ἐπύτου τὸν Ἰθμόν ἐβουλήθησαν καὶ πολ-
λοὶ τῶν παλαιῶν τὰ κόφουσι, καὶ ἀρχίζον-
τες, τινὰς αὐτῶν δὲν ὄρεθον τὰ πλείω τὸ
ἔργον. γινώσκεται ὅμως ἕως τῶρα, ἐκεῖ
ὅπου ἀρχίσαν τὸ Χαυδάκι, ἀλλὰ τινὰς δὲν ἔρθα-
σαν ἕως εἰς τοὺς περὶ ὄρους, καὶ λιθάδας τόπους.
ἄρῳτος πάντων ἐβιάσθη τὰ τὸν κόφην Δημή-
τριος ὁ Βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων. εἶπε Γαῖος
ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων. ἔπειτα Γάιος
ὁ Καλιγούλας διὰ τῆς Ἀνθυπάτου Κλαυδίου.
μετὰ τοὺς Νέρων, ὁ ὅποιος ἀρχίζοντας
τὸ τοιοῦτον ἔργον, ἔδωκε σημεῖον εἰς τοὺς
στρατιώτας διὰ σάλπιγγος, καὶ ἄρῳτος αὐτὸς
ὁ Νέρων λαβὼν Δίχιθον ἔσκαψε ἔνθα ὄρεθον
τὴν σκαφθεῖσαν γῆν, ἔξω ἀπὸ τὸ Χαυδάκι
μὲ τὸ καίσιον. Ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁ Ἀττικὸς Ἡρώ-
δης, αὐτὸς ἰδιώτης. εἶπε ἡ Πυθία εἰς τῆς
Κρητίους, ὅπου ἔσκαπτον Ἰθμόν τινα, ὅτι
δυσκολώτατον εἶναι εἰς τὸς ἀνδρῶν, ἢ ἀτίκην-
ται εἰς τὰ θεῖα ἔργα. καὶ ὅταν ἤρξαντο τὸ ἔργον.
οἱ περὶ τοῦ Νέρων, ἀνιδόθη αἷμα ἐκ τῆς γῆς,
ἠκούθησαν οἰμωγαὶ καὶ μυκηθμοὶ, καὶ εἶδον
λα πολλὰ ἐφάνησαν κατὰ τὸν Δίωνα, καὶ τὰ
λοιπὰ ἔρηται περὶ τοῦ σκάπτου Ἰθμοῦ, καὶ
κατ' ἀρχάς. οὐ μακρῶς τῆ Ἰθμοῦ, ὑποκά-
τω τῆς Κορινθίου, κατεσκάδεται εἰς τούτους τῆς
καιρῆς Φυλίας, διὰ ξύλων καὶ χωμάτων,
καὶ Χαυδάκια μεγάλα οἱ Βεῖτοι, ἐμποδί-
ζοιτες δι' αὐτῶν τῆς καταδρομῆς τῶν Τούρ-
κων.

4 Ἀπὸ τῆς Χερσονήσου ἐκαλεῖτο ἀρῳτος Ἀι-
γιάλεια, ἀπὸ τῆς Αἰγιάλιος τοῦ Ἰίου τῆ
Γνάχου, καὶ Μαλίας τῆς Θυγατρὸς τῆς Ωκι-
ανῶ. εἶπε ἐκλήθη Ἀπία, ἀπὸ Ἀπίδος τῆς
Παιδὸς τῆς Φορωνέως, καὶ Τυλοδίας. ἔπει-
τα Ἀργος, ἀπὸ Ἀργεῦ τῆς Παιδῆτος, ἢ τοῦ
τοῦ Πολυφθάμευ, τῆ Ἰίου τῆς Διὸς καὶ τῆς

τῆς Νιόβης τῆς Ἀδελφῆς τῆς Ἀπίδος. πλω-
ταίων Πελοπόννησος, ἀπὸ Πέλοπος τῆ Ἰίου Πηλεΐδης.
τῆς Ταυταίου, τῆς Βασιλείας τῆς Φρυγίας, ὁ
ὅποιος Πέλοψ ἔστρωτας καὶ τὴν νικητὴν μὲ τὸ
τρίξιμον τῆς ἀμάξης, Οἰνόμαχος τῆς Βασι-
λείας τῆς Ἡλίδος, ἔλαβε ἔνθα Βασιλείου, καὶ
τὴν Θυγατέρα τὴν Ἰπποδάμειαν εἰς Γυ-
θαίκα. λέγουσιν ὅτι ὁ Οἰνόμαχος ἦτορ Ἰίος τῆς
Ἀρίας καὶ τῆς Ἀρπίδος τῆς Θυγατρὸς τῆς Ἀσπίδος, ἢ
τῆς Εὐρυθέως τῆς Θυγατρὸς τῆς Δαναῶ. ὁ ὅποιος
εἶχε Θυγατέρα τῆς Ἰπποδάμειας, καὶ ἔλαβε χρη-
σμὸν ἐκ τῆς Μαντικῆς, ὅτι ἔχει τὰ φοινίκων. διὰ τὸ
τοῦ δὲ ἠθέλη τὰ δῶκεν εἰς ἄλλον τὴν Θυγατέρα
του, παρὰ εἰς ἐκείνην, ὅπου τὰ τὴν νικητὴν
διὰ τῆς ἵππων. ἔσαν δὲ εἰς αὐτοὺς οἱ ὄρει τῆς
ἑξήματος τῶν ἵππων, ὁ Κλάδειος Ποταμὸς, Κλάδειος.
ἡ Ἀφειρία, ἢ τὸ ἀπέκει οὐοῦ ἀντίλον. καὶ ὁ
Ἰθμός τὸ πῆμα, ἢ τοῦ ἐκεῖ ὅπου πλωταίων ἐ-
σέκοιτο. καὶ μὲ τῶν τῶν ἑξήματος ἐξήματος ἐπύ-
τος ὁ Οἰνόμαχος Μηνεῖρας τῶν Θυγατρῶν του
δικαφῆς, ἢ κατ' ἄλλους, δικαφῆς. ἀλλὰ
ὅταν ἤλθοι ὁ Πέλοψ ἐπὶ τὸν ἄθλον μετὰ τῶν
ἵππων (τῆς ὁποίας ἵππος καλουμένης Ψίλ-
λα καὶ Ἀρπία, ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ Πεσειδῶν)
καὶ ἰδούσα αὐτὸν ἡ Ἰπποδάμεια, τὴν γάπησε.
ἔδωκε καὶ κατέπεισε τὸν Μυρτίλον, τὸν Ἰίον τῆ
Ἐρμού καὶ τῆς Φαιθούσης, ἢ τῆς Μυρτούς τῆς
Ἀμαζόνος, ὁ ὅποιος ἦτορ Ἡνίοχος τῆς Οἰνο-
μάχου, τὰ μὲν ἐμβάλη τὸν ἐμβολοὺ ἐπὶ τῆς ἀ-
κραξοῦ, ἢ καὶ αὐτὸν ἐμβάλη, τὰ τὸν κάμη
κίερον. διὰ τὸ ὅποιον ἐσυνέβη τὰ ἐκκυλιθῆναι
τὸν τροχῶν ὁ Οἰνόμαχος, καὶ τὰ τῆς θάλας, καὶ
μετέπειτα ὁ Πέλοψ τὰ παρὰ τὴν Θυγατέρα του
Ἰπποδάμειας εἰς Γυθαίκα τῆ.
5 Κοινῶς τῶρα αὐτὴ ἡ Χερσονήσος λέγεται
Μωρίας, ἴσως μὲ τὸ τὰ ἔχει πολλὰς Μωρίας.
ἢ τοῦ Σουκαμίτης μαύρας. ὁμοιάζει κατὰ τὴν θῆ-
σιν τοῦ τόπου, μὲ τῆς Ἀκρωτίου ὅπου ἔχει καὶ
τοὺς Κόλπους, φύλλον Πλατάνων. γυρίζει Μί-
λια 550., ἢ 600. τὸ μακρὸς τῆ εἶναι μιλίων
175. Ἐἄλλων ποσῶν τὸ πλάτος τῆ. οἱ ἐξαι-
ρετικὸι Κόλποι αὐτῆς εἶναι ἔξω. ὁ Κερασίου, ὁ ὅ-
ποιος ὠνομάσθη ἀπὸ τῆς Πόλεως Κεραίας τῆς
Φωκίδος, λέγεται ἀκόμη οἷτος καὶ Κορινθια-
κός, καὶ κοινῶς Κόλφος τῆς Νευπάκτου. ὁ
Σαρωνικός, ὀνομαστὴς τὸσον αὐτὸς, ἔσον καὶ
ὁ Διμῶν, ὁ ἀριστόμορος ἀπὸ τῆς Ἰθμοῦ,
ἀπὸ Σάρωνος τοῦ Κυνηγῶν, ὁ ὅποιος κυνη-
γῶντας ἐκεῖ ἔλαφον, ἐμάθη, καὶ ἡ ἔλαφος ἐμα-
κομῆθη, ἔρριψεν αὐτὴν εἰς τὸ Πέλαγος, αὐ-
τὸς

Πῆσι ἰδὲ
σε καὶ κίερον
τῆ Ἰθμοῦ.
Δημίτριος.
Γάιος.
Γάιος.

Νέρων.

Ἡρώδης.

Αἰγιάλεια.

Ἀπία.
Ἀργος.

Κεραίας.
Κεραίας.

Σαρωνικός.

Σάρων.

IOANNINA 2006

Φοβία Α.
Σαρωνίς.

πὸς δὲ τῆς μακρῆς φερόμενος, ἐκρυσσίδην εἰς τὸ Πέλαγος, καὶ ἀπεπνίγη. τὸ δὲ σῆμα αὐτοῦ ἀγῆκε κατὰ τὴν φοιβίαν Λίμνην, ὑπὸ τοῦ ὀποίου ὠνομασθῆναι αὐτὴ Σαρωνίς. ὑπὸς ὁ Κόλπος εἰσμιζέτω ἱερὸς τῆς Ἀρτέμιδος, ἐν ᾧ φασὶ τὴν Σκύλλαν ὑπὸ Μίνωος ἐκλυθῆναι, καὶ τὰ ἐξῆς. καλεῖται προσίτι καὶ Σαλαμίσιος, ἀπὸ τῆς Σαλαμίτος Νήσου, καὶ κοινῶς Κόλπος τῆς Ἀίγινας. ὁ δὲ Σαρωνικός Πόρος, ὅπου εἶναι εἰς αὐτὸν τὸν Κόλπον, λέγεται κοινῶς Πέρην Πόρον. ὁ Ἀργολικός, ὀνομασθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀργολίδος, τῆς Ἐπαρχίας, λέγεται κοινῶς Κόλπος τοῦ Ναυπλίου. ὁ Λακωνικός, κοινῶς λεγόμενος Κόλφος Κολοκυθία. ὁ Μεσσηνιακός, κοινῶς Κόλφος τῆς Κορώνης, καὶ ὁ Κυπαρισσιος, κοινῶς Κόλφος τῆς Ἀρκαδίας.

Σαλαμίσιος.
Σαρωνίς.
Πέρος.

Πέρην Πόρον.
Ἀργολικός.

Κολοκυθία.
Μεσσηνιακός.
Κυπαρισσιος.

Πέρην Πόρον.

6 Ποταμοὶ ὀνομαστοὶ τῆς Πελοποννήσου εἶναι ἑπτὰ. ὁ Πλωϊός, ὁ ὁποῖος εἰσέρχεται εἰς τὴν Θάλασσαν, πλησίον τοῦ Χελωνίτου Ἀκρωτηρίου, λέγουσι γὰρ εἶναι αὐτὸς, τὸ Ποτάμι τῆς Γασουίνης. ἡ Ἄλφειος τῆς Ἡλίδος, κληθεὶς παρὰ τοῦ θραπέδου τὴν Ἄλφειον, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄλφειν, τὸ ὠριλεῖν. διότι τὸ ὕδωρ αὐτὸ εἶναι ὠφέλιμον, ἢ ἄλλως πᾶς. ὑπὸς ἐκαλεῖτο φρόπρον Στύμφαλος, καὶ Νυκτιμος. ἡ Πύγη αὐτοῦ εἶναι μεταξὺ τοῦ Τραχίως ὄρους, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν Τρωίαν, ἢ τὸν Πάλακ ἢ Ὀρχομενὸς Πόλις, καὶ τῆς Ἀλευονίας Λίμνης. εἰσέρχονται εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλοι πολλοί, οἷον ὁ Ἐλιατός, ὁ Γόργυρος, ὁ Ἀχιλαῖος, ὁ Βούραγος, ὁ Λάδων, ὁ Ἐρυμαθός, ὁ Ἀχίρων, καὶ ἄλλοι, καὶ ῥέχων διὰ τῆς Ἀρκαδίας καὶ Ἡλίδος, ποτίζει τὴν Ὀλυμπίαν, καὶ τὰς Πιάσας, κακῆθεν ὑπὸ γλῶκισθός κατὰ τὴν μύθου τῆς Ποιητῆς, εἰσέρχεται πάλιν εἰς τὴν Σικελίαν, ἐγγυὲς τῆς Συρακουσῶν, καὶ τὰ ἐξῆς. λέγεται κοινῶς πᾶσα Ρουφία, καὶ ἡ Πύγη τοῦ εἶναι εἰς τὸν Πύργον, ὀλίγον κατωτέρω τῆς Λυκουρίας, ἢ καὶ ἐκεῖνη ὅπου εἶναι εἰς τὴν Δημιονίτζαν. ὁ Παμισός, ὅς τις καὶ Πανισός λέγεται, καὶ κοινῶς Περνίτζα, καὶ Περνάτζα, εἰσέρχόμενος εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν Κόλπον. ὁ Εὐρώπιος, κληθεὶς ὑπὸ Εὐρώπαι τοῦ Γίου τοῦ Μέλνιος, ὁ ὁποῖος ἐσάθη Βασιλεὺς τῆς Λακωνικῆς Γῆς, καὶ πλείσας Χανδακίον, ἐκατέβαθε δὲ αὐτοῦ τὸ νερό, ὅπου ἐλίμναζεν εἰς τὸ Πεδίον, καὶ πῆθερον εἰς τὴν Θάλασσαν, λέγεται κοινῶς πᾶσα Ἰεῖς. φρόντι Εὐρώπαι, ἐκαλεῖτο Ἰμερος καὶ Μαραθῶν.

Ἐλιατός.
Γόργυρος.
Ἀχιλαῖος.
Βούραγος.
Ἐρυμαθός.
Ἀχίρων.

Ρουφία.
Πύγη.

Δημιονίτζα.
Παμισός.
Περνίτζα.

Εὐρώπιος.

Ἰεῖς.
Ἰμερος.
Μαραθῶν.

Ἰμερος, ἐκρυσσίδης ἀπὸ Ἰνάχου τοῦ φρόντι Γίγαιος Βασιλέως τῆς Ἀργείας, ὡσαύτο φρόπρον ἐκαλεῖτο Καρμάσων, ἢ τὰ Ἀλίακων, αὐτὸς ποτίζει τὴν Ἀργείαν, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἀργολικὸν Κόλπον. λέγουσι τινὲς γὰρ εἶναι τὸ Ποτάμι τοῦ Ἀργους, ἀλλ' αὐτὸ εἶναι Χείμαρρος, καὶ ὄχι Ποτάμι. ὅθεν κρεῖττον φαίνεται γὰρ εἶναι ὁ Μαστός. εἰς τὴν Ἀργείαν εἶναι καὶ ἄλλος Ποταμὸς Ἐρασινός καλούμενος, ὁ ὅποιος εἶναι ἐκεῖνος ὅπου εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἐρασινὴν Λίμνην, ἀγῆκε δὲ ὑπογείων σωλίνων εἰς τὴν Μήλου τοῦ Ἀργους. τὸς δὲ Ποταμούς τῆς Ἀχαΐας, ἐν τῇ περὶ αὐτῆς τῆς δέλουσιν ἐκδίσει.

Καρμάσων.
Ἀλίακων.

Μαστός.
Ἐρασινός.

7 Ὅρη ὀνομασθῆναι τῆς Πελοποννήσου εἶναι ὁ Στύμφαλος, τὸ ὁποῖον κατὰ τινὰς καὶ Κυλλήνη λέγεται, ἀρισκόμενος μεταξὺ τῆς Ἀρκαδίας καὶ τῆς Ἀχαΐας, ὀνομαζέται κοινῶς Ζίλια. πλησίον ἐπύπου τοῦ ὄρους εἶναι καὶ ἡ Στυμφαλὴ Λίμνη τῆς Ἀρκαδίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὁ Ἡρακλῆς δὲν ἐδίωκεν γὰρ διώξῃ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας, τὰς ὁποίας καὶ Σιδυροππίρους καὶ Πλωίδας ἐκάλοισιν, αἰσῶς καὶ δὲν ἔδειλε τὰς φοβήσῃ μετὰ τὸ χαλκοῦ ὄργανον, ὅπου ἔκαμε, τὸ ὁποῖον ἀπετίλει ἕχον, καὶ καλεῖται κρότλον. λέγουσι, ὅτι αὐτὰ ἦσαν θυγατέρες τινὸς Στυμφαλοῦ Ἡρώος, καὶ Μητρὸς, λεγομένης Ὀρνιθός, τὰς ὁποίας ἐφόνευσεν ὁ Ἡρακλῆς, ὡσαύτο ὅπου δὲ τὸν ἐδίωκεν. ἡ Στυμφαλὴ Λίμνη λέγεται καὶ Ἐρασινή, ἢ ἐποία πρὸς ἐξεραιθῆ, ἔσαντες καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῆς γὰρ ἐβοθρίθη διά τινων βαθυπέπων σωλίνων. λέγεται κοινῶς αὐτὴ Λίμνη Ζαρακάς, ὑπὸ τῆς ὁποίας τρέχει ὁ Ἐρασινός Ποταμὸς. οὐ πολὺ σμακρὰς ὄρνιθας εἶναι καὶ ἄλλη Λίμνη μεγαλύτερη, τοῦ Φονιά κοινῶς λεγομένη. ἀπ' αὐτῆς τῆς Στυμφαλίδος Λίμνης ἔφειρε διὰ τῆς ὑδραγωγίας (τὴν ὁποίαν ἀπετίλεισιν Ἀδελανός ὁ Ἀυτοκράτωρ) τὸ ὕδωρ εἰς τὴν Κόρινθον. αὐτῆς τῆς ὑδραγωγίας φαίνονται ἔως τῆς σήμερον λείψανα τινὰ. Φολιὴ ὄρος τῆς Ἀρκαδίας, ὑψηλὸν καὶ ὑλῶδες, ὅθεν καὶ κατὰ σκίον Ταβύτιον ὄρος τῆς Λακωνικῆς, οὐ σμακρὰ τῆς Θάλασσης ἐκέρχεται, καὶ μέγιστος τῆς Ἰπυρρείων τῆς Ἀρκαδικῶν ὄρων ἐκέρχεται, ὑπὸ τῆς Ἀκρωρείας αὐτοῦ φαίνεται ἅπασα ἡ Πελοπόννησος. ἀρισκίται ἀνωθεν τῆς Σπάρτης, καὶ τῆς Ἀμυκλῶν, ὑπὸ τῆς ὁποίας καὶ Ἀμυκλαῖον καλεῖται. ἐκλήθη Ταβύτιον ὑπὸ

Στύμφαλος.
Κυλλήνη ὄρη.

Ζίλια.
Στυμφαλὴ Λίμνη.

Ἐρασινή Λίμνη.

Ζαρακάς.

Φολιὴ ὄρη.

Ταβύτιον ὄρη.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ὑπὸ Ταυγίης πρὸς Νέφυς, ὑπὸ Ζῶς βιασά-
 μενος ἔφθαρται, καὶ πρὸς ἑξῆς, ἢ ὑπὸ Ταυγίης
 πρὸς Μηθὸς τοῦ Εὐρώπῃ. λέγεται ἀρτεμεικῶς,
 Σηλυκῶς, καὶ οὐδιπρῶς. ὁ Φυσικός Ἀχι-
 ζέμαχος φησὶ δὲ τὸν σειτυόν, ὅτι ἐμελλε
 εὐαγείη, ἐπαρακίεσκε πρὸς Λακιδαιμονίης γὰ
 ἕνθου ἐκ τῆς Πόλεως. διότι εἰς ἐκείνῳ τὸν
 σειτυόν, ὅπου φησὶ περὶ, ἐκρημνίσθη ὅλη ἡ
 Λακιδαιμων Πόλις, καὶ ἀπὸ τῆς ἐξείρας
 πρὸς Κορυφῆς τοῦ ὄρους Ταυγίτου. φησὶ περὶ
 ἐκλείπει τοῦτο τὸ ὄρος κοινῶς Πρωταδάτυλον,
 πῶρα λέγεται τὸ ὄρος τοῦ Ἀγίου Ἡλίου.
 τὸ Κρόνον τὸ ὄριον εἶναι πρὸς Τζακωνίης τὸ Βυ-
 σί, καὶ καλεῖται κοινῶς Μυλιεὸν. Ζάρηξ,
 κοινῶς Ζαρρακῶς. ἢ Μίνθη, καὶ ἄλλα.

Κρόνον.
 Μυλιεὸν.
 Ζακωνίης.
 Ζαρρακῶς.
 Μίνθη.

Κεῖθαι.
 Σαυίαι.
 Ἀχαιοί.
 Ἡλείοι.
 Ἀρκάδιοι.
 Πόλις.
 Μισσηνία.
 Λακιδαιμονία.
 Λακωνία.
 Ἀργεῖα.
 Μισσηνία.

8 Εἰς αὐτῶν τῶν Πελοποννήσου ἐκατοικησάντων
 εἶνα πρὸς τὴν πολυθρήνητα ἔθνη ἀπ' ἀρ-
 χῆς οἱ Κεῖθιοι πλησίον τοῦ Ἰθμοῦ, καὶ ὁ-
 ποῖον συνορεύεται ἐσάθνησαν οἱ Σικυῶνιοι, με-
 τὰ ὁποῖον τὸ ὄνομα διελκυσθῆναι καὶ οἱ Ἀχαιοί,
 οἱ Ἡλείοι, οἱ Ἀρκάδιοι, οἱ Πύλιοι, οἱ Μισ-
 σήνιοι, οἱ Λακιδαιμόνιοι, οἱ Λακωνίαι, οἱ
 Ἀργεῖοι, καὶ οἱ Μυκηνῆσιοι, οἱ ὅποιοι ὅλοι
 Περσθελάσιοι εἶναι, πλὴν τῶν Ἀρκάδων,
 ὧν ὅπου αὐτοὶ κατοικεῦσαι τὸ Μισσηνίον. καὶ
 πῦτο καὶ ὁ Ὀμηρος βεβαίῳ αὐτοῦς, ὅταν ἤθι-
 λον γὰρ πηγάζουσαν κατὰ τῆς Τρωάδος, γὰρ ἔλα-
 βον Νῆες ὑπὸ τὸν Ἀγαμέμνονα, ὡσὺ ὅπου
 ἐδικάς τους δεῖν εἶχασιν. ἐκ τούτων ἐγερθήθη-
 σαν Ἡρώεις περιήρηται, ὁ Ἀγαμέμνων, ὁ
 Μενέλαος, καὶ ἄλλοι πόσοι καὶ τόσοι, καὶ ἔλαμ-
 ψαν οἱ Πελοποννήσιοι ποτὲ εἰς ὅλον τὸν Κόσ-
 μον, ἀπὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἀυτοκρατορίας, τὸν
 μετὰ τὴν ἔργα τῶν πολέμων, ἔσαν καὶ μετὰ τῆς σπου-
 δᾶς τῶν Γραμμάτων. ἔσειλαν καὶ ἔχρησαν Ἀ-
 ποικίαις, ἀλλὰ μετὰ τὴν Ἀυτοκρατορίαν τῶν
 Ῥωμαίων, ἀρχίσαντες γὰρ κλίνας εἰς τὸ χει-
 ρον, τῆς λογῆς, ὅπου εἰς τὴν Ἀυτοκρα-
 τορίαν τῶν Τούρκων, εὐαὶ ὀλοπλῶς ἐτβήσθη
 κείνο τὸ φῶς τοῦ Κόσμου μετὰ μίαν αἰδιονύκ-
 ταν τοῦ σκότους, καὶ εἰκνισσὲν ἡ λύσσα τοῦ βαρ-
 βάρου Κινῶς τὰς δυνάμεις τοῦ ἰχυρωκίτου
 Λέοντος.

9 Ἐπαρχίαι τῆς Πελοποννήσου μετροῦνται
 αὐταί, ἡ Κορινθία, ἡ Σικυονία, ἡ Ἀχαΐα,
 ἡ Ἡλεία, ἡ Ἡλεία, ἡ Ἀρκαδία, ἡ Μισση-
 νία, ἡ Λακωνική, ἡ Ἀργεῖα, καὶ ἕτις ἄλ-
 λη παρὰ ταύτας, περὶ τῶν ἰδίῳς ἔξω
 εἰς ἀθέλωσαν εἶπῃ τὰ ἀρχαῖα ἐτάσθαι, καὶ εἶτι
 ἀξίον ἀκοῆς διηγεῖται, ἀρχαῖοι ἐκ τῶν Ἰθμῶν

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν · Ι Δ'.

Περὶ τοῦ Ἰθμοῦ, καὶ τῆς Κορινθίας.

1 ΜΕΤὰ τὴν Βοιωτίαν καὶ τὸν Ἐξάμι-
 λίου, εἰς αὐτὸν τὸν Ἰθμὸν τῆς Κο-
 ρινθιακῆς Ἐπαρχίας, εἶναι ἡ Χώρα τοῦ Σίν-
 νιδος, ὁ ὅποιος Σίννις ἔστιν ἀπὸ ληστῆς φοβερῶτα-
 τος, λεγόμενος καὶ Προκρούτης, καὶ ἐκράτει
 ἐπὺ τὸν τόπον, ὑπὸ τοῦ ὁποῖου ἔλαβε τὴν
 ἐνομασίαν καὶ ὁ τόπος. ἐπὺ τὸς ἔστιν ἡ κα-
 κοποιὸς Σίννις εἶχε σωμῆθαι ἐκείνους τῶν ἀν-
 θρώπων, ὅπου ἐπίσταν, γὰρ τὸς φοβῆναι μὴ
 πῶν τὸν ἔθρονον πλησίον τῶν Αἰγυπῶν ἦσαν Πί-
 τεις, ἢ τὸν Κουκουταρῆαι, τῶν ἰσθμῶν πρὸς κλά-
 ρους κλίνας μετὰ βίαν ἀπὸς τὴν Γῆν, ἔδρασαν
 εἰς αὐτοὺς ἐκείνους, ὅπου εἶχε τὰ φοβῆναι, εἶ-
 τα ἀφίρωντας τους, ἐγείροντο μετὰ τὴν φυσικὴν
 κίνησιν οἱ κλῶναι αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐλιερώταται
 ἐροῦντο ὑπ' αὐτοῦ, ἔσαν δεῖν ἦσαν ἰκανοὶ γὰρ
 τὸν νικήτουν, καὶ ὑπὸ αὐτῶν τῶν Πίτεις ἐπὺ
 ἐμπειχερίζετο, αἰσθασθῆναι καὶ Πιτυοκάμ-
 πης. ὑπερον δὲ νικήθεις αὐτοῦ ὁ Σίννις ὑπὸ
 τοῦ Θεσπίως, ἐφοβῆθη ὑπ' αὐτῶν μετὰ τὸν Ἰθμὸν
 θάλαττον, καὶ ἐπάρη ἐκεῖ.

Σίννις.
 Προκρούτης.

Πιτυοκάμπης.

2 Εἰς τὸν Ἰσθμὸν ἀρχῆθεν δεῖν ἦσαν ἄλλη Πό-
 λις, παρὰ τὴν Κρομμύων, πρὸς ὁποῖας ὁ τόπος
 ἐλέγετο Κρομμυονία. εἰς αὐτὴν τὴν Πέλιον
 ἀνέβη ὁ Πιτυοκάμπης τοῦ Θεσπίως, καὶ
 εἰς αὐτὴν ὁ Θεσπίς ἐφείβετο καὶ τὴν Συῶν, ἔ-
 πε τὴν Ἀγροδόχοιρον, τὴν ὁποῖαν Φικίαν ἀ-
 νήμαζον. πῶρα ἐνομασθῆς τόποι τοῦ Ἰθμοῦ
 εἶναι αἱ Μιγγαίαι, κοινῶς λεγόμεναι Μιγγί-
 μετα τὴν Κρομμύων Πόλιν, ὑπὸ τὸ Τεῖχος,
 τὸ ὑπὲρ τῶν Πελοποννησίων καθίστασθαι δεῖν,
 ὡς ἀνωτέρω εἴρηται. πλησίον τοῦ Ἐξάμι-
 λίου, ἀναμειχθῆναι τῆς Κρομμύωνος, καὶ τῶν
 Κεγχρεῶν, κατὰ τὸν Αἰγυπῶν τοῦ Σαρωνι-
 κοῦ Κέλπευ, ἦσαν ἡ Σχοινοκωνία Πόλις, ἡ
 ἡ Σχοινοκωνία Λιμῶν, ὅπου οἱ Κεῖθιοι
 ἐπρωμῆθιζον γὰρ ἔλκουν τὰς Νῆας, μετὰ μηχα-
 νικὰς τέχνας, διὰ τῶν ἐσσοπῆτων τῶν Ἰθμῶν.

Κρομμύων.
 Κρομμυονία.

Σχοινοκωνία.
 Σχοινοκωνία.

3 Πλησίον ἐπὺ τῶν, ἦσαν τὸ Θείζον, εἰς τὸ
 ὅποιον ἀπεπλευροῦντο οἱ Ἀγῶνες τῶν Ἰσθμίων, Ἰθμῶν.
 καὶ τὸ Στάδιον, εἰς τὸ ὅποιον ἔβησαν ἐκ λυ-
 κοκίτου μαρμάρου καθίστασθαι δεῖν. Ἐτύπαι
 τὸς Ἰσθμίους Ἀγῶνας διέταξεν ὁ Θεσπίς,
 ἢ κατὰ ἔθρονον καὶ μίμησιν τὸν Ἡρακλῆος,
 ὅτι

Ε.Υ.Δ. τῆς Κ.τ.Π.
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ὅτι καθὼς δὲ ἐκείνου τὸν Ἡρακλῆα, ἐπλήρ-
 τω τὰ Ὀλύμπια εἰς τιμὴν τῆ Διός, ἔτσι διὰ
 τὸν Θυσία, εἰς τιμὴν τῆ Ἰθάμα εἰς τιμὴν
 τῆ Ποσειδῶνος. ἢ ὅτι διὰ τὰ ἐξελικτῶν τῶν
 ἐν ἑαυτῷ συγγενῶν αὐτῷ Σίντιδος,
 ἔδοξε τῆς Ἰθάμης Ἀγάτης, οἱ ὁποῖοι μὴ
 ὄλον ὅπῃ ἐπὶ ἀφῆσαν ἐπλήρωτο, ἀλλ' ἐγί-
 γοντο εἰς τιμὴν τῆ Μελικέρτου. ὅθεν καὶ τῶν
 εὐκτα ἐπλήρωτο, ἔχοντες μάλιστα πλεῖς πᾶ-
 ριν, ὅθεν θίας καὶ πανηγυρισμῶ. ἢ ὅ-
 ποιῶν ἢ αἰτία ἐστὶν τῆς παλαιᾶς. ὁ Ἀθάμας γεν-
 νήσας μὴ τῶν Ἰθῶν δύο Παῖδας, τὸν Λίανρον
 καὶ Μελικέρτου, καὶ πῶσαν εἰς μαρίαν,
 ἐφῆσαν καὶ τὸν Λίανρον, εἶπε καὶ τῶν Ἰθῶν ἰδί-
 λισι τὰ φρονίσαν. αὐτῶν δὲ ἀρπάσασα τὸν
 Μελικέρτου, καὶ μαρίαν, ἔφυγε διὰ τῆς
 Γυραίας τῆς Μιγαρικῆς Ὀρυς, καὶ εἰσα-
 ἔτα τῆς καλυμμένης Πύρας Μολουίδος,
 ἐπέδρασε μὴ τὸ Βρίσος εἰς τῶν θάλασσαν,
 καὶ καὶ πῶσαν τὸν Ἰθῶν (καθὼς φησὶν
 ἀπιδιῶσαν) τὸ δὲ τῆ Μελικέρτου σῶμα
 ἔγχετο ὑπὸ τῶν Διελφῶν πρὸς τῶν Σχαι-
 τίας Πόλιν, τὸ ὁποῖον ἀρόντες Ἀμφίμαχος
 καὶ Δουμακίτος, τὸ ἴσον εἰς τῶν Κόρινθον.
 ὁ δὲ ἀδελφὸς τῆ Ἀθάματος ὁ Σίευρος ἐβα-
 σίλασε τὸν τῆ Κόρινθον, ὁ ὁποῖος ἐφῆσα-
 ξι τὸ ὑποπλαῦσιν εἰς τιμὴν αὐτῶν, τὸ κατ'
 ἴσος, ἰσότην κατὰ τῶν ἀφῆσαν τῶν Νηεῖ-
 δων. ὅθεν καὶ Θυῶν αὐτῶν ἀφῆσαν,
 τῶν μὴ Ἰθῶν, ἀπὸ τῆ ἀφῆσαν τῆς θάλασσης,
 Λακωνίαν, τὸν δὲ Μελικέρτου, Παλαίμο-
 να. ἐγένοντο ἔπειτα οἱ Ἰθῶν καὶ Ἀγάτης εἰς
 κάθει τῶν ἴσος, καὶ εἰς αὐτῶν οἱ Νικηταὶ
 ἀφῆσαν ἐστρατεύοντο μὴ Σίλινος, εἶπε μὴ Πί-
 τω. δὲ ἔπαυσαν ἔπειτα οἱ Ἀγάτης, ὡς ὅταν
 Λύκιος ὁ Μύμιος κατέσκαψε καὶ ἐθάλασε
 τῶν Κόρινθον. ἀλλ' ὅσον καιρὸν ἢ Κόρινθος
 ἦτον ἴσμος, ἔδοξε εἰς τῶν Σικυονίης καὶ
 πλεῖσι τῆ Ἰθάμα. καὶ ὅταν πάλιν ἀνικοδό-
 μωσαν αὐτῶν Ἰάλιος ὁ Καῖσαρ, ἐπῆραν πάλιν
 οἱ Κόρινθοι τῶν ἀφῆσαν τιμὴν τῶν Ἰθῶν
 καὶ Ἀγάτης. ἔδω ἀκόμη ἦτον καὶ τὸ ἀφῆσαν,
 εἰς τὸ ὁποῖον ἐδίδετο κατέβασις εἰς τὸ ὑπόγειον
 Σπίλαιον, ὅπου ἐκρύφθη ὁ Παλαίμων, τὸν
 ὁποῖον ἔφερον καὶ Θυῶν τῶν Λιμνῶν καλῶσιν
 οἱ Ποικταί. αἰσῶς καὶ τινὰς ἢ τῶν Κόρινθον,
 ἢ τῶν ἔσων ἢ θύλα φάσδορκίση ἔδω, δὲ ἦτον
 ἔσπος ἔδεις τὰ εὐγῆ τῶν ποικτῶν τῆς φάσδο-
 ρκίης. εἰς αὐτὸν τὸν Ἰθῶν ἔσπασε ὁ Θυσίας,
 ἢ οἱ Ἰωνεὶς εὐλίω, διὰ τῆς ὁποίας ἐχωρῆσεν
 ἢ Ἀττικῆ, ὅπου τότε ἐκαλεῖτο Ἰωνία, ἀπὸ τῆς

Πελοποννήσου. καὶ εἰς τὸ εὐ μέρος πῶς τῆς
 εὐλίης, τὸ κατὰ τῶν Ἀττικῶν κῆρον, ἦτον
 χαμμηλόν, τὰ δὲ ἔχει Πελοπόννησος, ἀλλ'
 Ἰωνία, εἰς δὲ τὸ ἴσον, τὸ κατὰ Κόρινθον,
 τὰ δὲ ἔχει ἢ Πελοπόννησος, ἢ Ἰωνία.
 4 Οἱ Ἕλληες κατ' ἀρχὰς ἐδιαιρέθησαν εἰς
 Ἰωνας, καὶ Αἰολεῖς, καὶ οἱ μετὰ Ἰωνεὶς ἦσαν
 ἐν τῇ Ἀττικῇ Χώρα, οἱ ὁποῖοι ὕστερον ἐκλήθη-
 σαν Ἀττικοί, καὶ ἢ αὐτῶν διάλεκτος μεταβλήθη
 εἰς τῶν Ἀττικῶν, καὶ ὅταν οἱ Ἰωνεὶς ἐπιταρῆ-
 σαν καὶ ἐκατοίκισαν καὶ τῶν Παραλίων τῆς Ἑλλά-
 σσος Ἀσίας. οἱ δὲ Αἰολεῖς ἦσαν ἐκείνοι, ὅπου
 ὄπου ὑπέσταντο ἔξω τῆ Ἰθάμα, ἀπῆσαν οἱ οἰ-
 κωῦτες μίχρη τῶν Ἑκβολῶν τῆ Πλευρῆ Πο-
 πμῶ, ἴσων τῆς Σαλαμῶν, πλεῖς τῶν Ἀ-
 θωνῶν, καὶ Μιγαρικῶν, καὶ τῶν Δωρικῶν,
 τῶν ὅθεν τὸν Παρασῶν, οἱ τῆς ἐλάσσω τῆ
 Δωρικῶν Διάλεκτος. διότι τὸν παλαιὸν και-
 ρὸν ἅπαντα ἢ Ἑλλάς εἰς δύο συστήματα ἐδιαιρέ-
 τω, εἰς τὸ ἐπὶ τῆ Ἰθάμα σύστημα, καὶ εἰς τὸ
 ἐπὶ τῆ Ἰθάμα, ἐκτεινόμενον μίχρη τῶν Ἑκβο-
 λῶν τῆ Πλευρῆ, τὸ ὁποῖον καὶ Οἰταλικὸν ἐκαλεῖ-
 τω, καὶ αὐτὸ ἦτον τὸ πλεῖον ἐσθῶν καὶ περιφανῆς.
 ὅθεν καὶ ἢ Πελοπόννησος Ἀκρόπολις ἐκαλεῖτο
 ἀπῆσαν τῆς Ἑλλάδος, ὡς εἴρηται, διὰ τῆ φυσικῆ
 ὀχυρότητα, διὰ τῆς Κόλπος, καὶ δι' ἄλλα πολλὰ.
 5 Πρὸς τῆ Ἰθάμα ἦσαν Ναοὶ ἑσθῶν Θυσίων,
 οἶον τῆ Ἡλίου, τῆς Ἀρτέμιδος, τῆς Ἰσίδος,
 καὶ ἄλλων. ἀφῆσαν τὸν Σαρωνικὸν Κόλπον εἶναι αἱ
 Κεγχηαί, Λιμνῶν, καὶ Ναύσταθμος ποτῶν τῶν
 Κορινθίων, ὁμοίως καὶ Κόρινθον. εἰς αὐτὸν τὸν Λι-
 μνῶν ἔρχοντο διὰ τῆ Σαρωνικῆς Κόλπος τὰ ἐκ τῆς
 Ἀσίας Καράβια. αὐτῶν ἐξῆσαν καὶ ὁ Μακά-
 ριος Παῦλος τῶν κώμῶν τῆς κεφαλῆς τῆ. λέγε-
 ται τῶρα κοινῶς ὕπτος ὁ Λιμνῶν Κεγχηαίς. ἀπο-
 μάθη τῶν Κεγχηῶν τῆ Τίῶ τῆ Ποσειδῶνος,
 καὶ τῆς Σαλαμῶν, ὁ ὁποῖος ἐφῆσαν Δράκον-
 τα τὸν Βασιλίαν τῆς Σαλαμῶν, καὶ αὐτ' αὐτῶ
 τῶν ὄρισαν αὐτῶ. ἀφῆσαν τῶν Κεγχηῶν ἀφῆσαν
 τὸν Κεραίων Κόλπον ἦτον τὸ ἄλλο Ἐπίγειον τῶν
 Κορινθίων, Λεχαίων λεγόμενον, ὁμοίως καὶ
 ὁ Λιμνῶν, εἰς τὸν ὁποῖον ἔρχοντο τὰ ἐκ τῆς Σικυ-
 λίας, καὶ Ἰταλίας Καράβια. ἔπειτα οἱ Λι-
 μνῶν ἦσαν λιμνῶν μὴ τῶν Πόλιν Κόρινθον μὴ
 δύο Τοίχες, αἰσῶν μὴ δύο Βραχίοντες, ἐκ-
 λήθησαν ὅταν οἱ Λιμνῶν, τὸ Λεχαίων διήλα-
 δῆ καὶ αἱ Κεγχηαί, τῶν τῆς δύο Τίῶ τῶν Λι-
 χῶν, καὶ τὸν Κεγχηῶν τῆ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Πειρή-
 νης τῆς Θυγατρὸς τῆ Ἀχελῶν, ἢ τῆ Οἰβάλα.
 ἀφῆσαν τῶν Κεγχηῶν, εἶναι τὸ Λεχῶν τῆς
 Ἑλλάδος, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξίρχεται ἐκ πύρας

Μελικέρτου.

Αθάμας.

Λίανρον.

Γυραίας.

Αμφίμαχος.

Λακωνία.

Λύκιος.

Ἰωνία.

Ἑλλάς.

Αἰολεῖς.

Κεγχηαί.

Κεγχηαίς.

Λεχαίων.

Λίχης.

Λεχῶν.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

τορὸ πολὺ καὶ ἀλιωρὸν, χλιαρὸν, καὶ ῥι-
 χει εἰς τὴν θάλασσαν. εἶτα εἶναι ὁ Ὀρειὸς
 Ποταμὸς, ἑισιτοχόμενος εἰς τὸν Κορινθίον
 Κόλπον, αὐτὸς εἶναι τὸ ρεῦμα εἰς τὴν Βό-
 ρα, ὅπου διέρχεται ὑπὸ τὸ Γεφύρι πᾶ Βί-
 λου.

6 Καὶ ἔτι οἱ ῥιθύντες τόποι ἦσαν ὑπὸ τὴν
 ἐφοσίαν τῷ Ποσειδῶνι, ὅτι μὴ τὸ γὰ ἐφε-
 λοπέκων ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Ἥλιος ἀνάμισθ-
 ως φερέ τις διαστοτείας καὶ κωλύματος τῆς Κο-
 ρινθιακῆς Γῆς, ἰδιόδικον καὶ ἀ δὴν αἰρε-
 τὸν Κορινθίων διὰ τὰ τῆς ξηρασίας, τὴν Βερέ-
 ρην, ἥτοι τὸν Βερέρην Οἶον, ὁ ὁποῖος
 ἀπεφάσισεν, ὅτι ὁ Γεφύρι καὶ ὅσα εἶναι
 περὶ αὐτῆς, γὰ εἶναι τῷ Ποσειδῶνι, τὴν δὲ
 Πόλιν καὶ ὅσα εἶναι ἐπάνω περὶ αὐτῆς, γὰ
 δοθῆναι τῷ Ἥλιῳ. ὅθεν καὶ Ναὸς λίαν πε-
 ρεφύμενος τῷ Ποσειδῶνι ἀποδομῆθη εἰς τὴν
 Γεφύρι.

7 Κόρινθος, ἀεὶσκηται ἐπὶ τῷ Γεφύρι,
 κτιθεῖσα ὑπὸ τῷ Ἀθλίῳ, ἐκαλεῖτο ἀπό-
 προν Εφύρα, ὑπὸ Εφύρας τῆς Ουγαφῆς τῆ
 Ωκίαν, τὴν ὁποῖαν (λέγουσι) γὰ φρωτα-
 καταπέκωσεν ἑδῶ. καὶ Πόλις Ἥλιου, μὴ τὸ
 γὰ εἶναι ξηρὰ, καὶ Πάγος, ἥτοι ὑψηλὴ. ὁ
 Ἥλιος ὅταν ἐμύρασε τὸ βασιλείοντι εἰς τῆς
 Τίβης, τὴν Αἰγίαν καὶ Ἀλαίαν, εἰς μὲν τὴν Ἀ-
 λαίαν τὴν Ἀρκαδίαν, εἰς δὲ τὴν Αἰγίαν τὴν Κό-
 ρινθον, ὁ ὁποῖος μὲν ἀνακλιθεῖς εἰς τὴν
 ἀρχὴν τῆς Κορινθίας, ἐπῆγε εἰς τὴν Καλ-
 χίδα, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς τὴν φυλάττη τὴν ἀρ-
 χὴν τῆς Κορινθίας εἰς τὴν Βυρὸν τὴν Τίβη
 τῷ Ερμῷ, ἕως ὅπου ἡ αὐτῆς, ἡ κατὰ ἐξ
 αὐτῆς γὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Κόρινθον. τῆς Κο-
 ρινθίας ἡ Ἀκρόπολις ἦν ὀνομαστὴ, Ἀκροκό-
 ρινθος λεγομένη, καὶ Ἐπάπι. διότι ἀπ’
 αὐτῆς ἕως ὑπὸ τῷ ὑψηλῷ ὁ Σίσυφος ἐπὶ-
 πιδόσε καὶ τῆς ῥόπον ὑπὸ τῷ Διὸς ἠρπάγη
 ἡ Αἰγίαν. ἀπέχει ἡ Ἀκροκόρινθος ἀπ’ ἑκα-
 πέρι Αἰγίαν ἐξήκοντα στάδια. ὑπὸ τῆς κο-
 ρυφῆς τῆς Ἀκροκόρινθου ὄρεος εἶναι ἡ Περνή-
 τη Πηγή, ἡ ὁποῖα ἐκρυσσῆ τῷ ὕδατος δὴν ἔχει,
 ἀλλὰ πάντως μετὰ ὕδατος εἶναι διαγυῆς, καὶ
 ποτίμας, καὶ εἰς αὐτῆς λέγουσι γὰ ἐπίσω
 ὕδατος ὁ Πύρατος, Γέπος περρωτός, καὶ γὰ
 ἐπάθη ὑπὸ τῷ Βερέρηνι. ὑπὸ τῆς Περ-
 ρῆς ἦν τὸ Σισύφιον ἱερόν, ἡ Βασίλειον ἐκ
 λαλῆς λίθου κατασκευασμένον. Μικροπό-
 λις ἐστὶ τὸ πάλαι ἡ Κόρινθος τῆς Ἀχαΐας,
 Πύλη τῆς Πελοποννήσου, ἀφῆκεται τῆς Ἑλ-

Βίλ. Βίλ. γ. γ. γ.

Βερέρην.

Κόρινθος. Ἀθλίαν.

Ἥλιος πόλις. Πάγος.

Αἰγίαν. Ἀλαίαν.

Ερμῆς.

Ἀκροκόρινθος. Ἐπάπι.

Αἰγίαν.

Περνήτη.

Πύρατος. Βερέρηνι. Σισύφιος.

λάδος, καὶ Πόλις πλουσιώτατος. ὅθεν καὶ
 ὁ Ὀμῆρος ἀφῆκεν, ἥτοι πλείστον καλεῖ αὐ-
 τὴν, ὁ Θαυμάσιος Ἐμπορεῖον τῆς Ἑλλάδος,
 μὴ τὸ γὰ ἐγγίστατο ἐκείραδίας αἰ ἀμοιβῆς τῆς
 ἐκ τῆς Ἀσίας, καὶ Ἰταλίας φορτίων. εἶχε
 ἡ Κόρινθος τὴν ἀλιωρῆα εἰς τὴν διαστοτείαν
 τῆς Ἑλλάδος, μὴ τῆς Ἀθλίαν καὶ τὴν
 Σπάρτην. οἱ Κορινθιοὶ ἐπῆγαν μὴ σόλον,
 ἥτοι μὴ ἀρμάτων καὶ τῆς Κερκυραίων, καὶ
 Ἀθλιαν. ὅταν Διόνυσος ὁ τύραννος τῆς
 Σικελίας ἐδιώχθη ὑπὸ τὸ βασιλείοντι,
 ἑδῶ ἐκείθη, καὶ χάλεος κέρως ἐδίδασθε
 χράματα τῆς Κορινθίας παιδας. ἐστὶν
 διάστημα ἡ Κόρινθος ἀπὸ τῆς Πόρ-
 ρας, ὅπου εἶχε, καὶ τῆς ἀφῆκεται Ἐταίρι-
 δον ἀγαλῶν, ὅπου ἐπικράσει καὶ παροι-
 μία λέγουσα. ἡ παρὸς ἀπὸ εἰς Κόρινθον
 εἶδ’ ὁ πλῆς. διότι εἰς τὴν Κόρινθον ἦν ἱερόν
 τῆς Ἀφροδίτης πλουσιώτατον, τὸ ὁποῖον εἶ-
 χα πλείως ἡ χιλίας ἱεροδύλας Ἐταίρας, αἰ
 ὁποῖαι ἦσαν ἀφῆκεται εἰς τὴν Θιά Ἀφρο-
 δίτην, καὶ ὁ κατ’ εἰς ἀφῆκεται ἀδύατο γὰ
 πηγῶν εἰς ὁποῖαν ἦθελον, ἀλλ’ ἐφῆκεται μόνον
 γὰ εἶναι πλείους, ὅπου ὅπου εἰς πηγῶν δὴ
 ἐπλαστίζον, καὶ διὰ τὴν ἡ Πόλις πολυαχλει-
 τω καὶ ἐπλουτίζετο, αἰσθῶ ὅπου ἐκείνοι ὅπου
 ἤρχοντο διὰ τῆς Νυκτὸς εἰς τὴν Κόρινθον, ἐξῆ-
 δῶν εἰς αὐτῆς τῆς Πόρρας ἐκείνο, ὅπου εἶχε.
 ὅθεν κατὰ τῆς Πόρρας ἀπικεῖθη εἰς ἐκείνην, ὅπου
 τὴν ἀφῆκεται, ὅτι δὴ εἶναι φιλίργος, ἑδ’
 ἡ ἐκείνη ἀπῆκεται, ἐγὰ μὴ τῆς ἡ τῆς ἡδῶ
 ἡ κατὰ τῆς ἐστὶς, ἐς βραχὴν χρόνον τῆς. Λαίης.
 ἑδῶ ἐστὶν καὶ ἐκείνη ἡ πολυδρόμικτος Λαίης,
 ἡ ὁποῖα ἐξῆκεται τῆς Δημοδοκῆς μὲθ’ ὅπου πο-
 λιῶν, διὰ γὰ τὴν ἀταμωθῆ, ἀλλ’ αὐτῆς ἀπῆ-
 κείθη διὰ τῆς μὲθ’ ὅπου ἀγοράζω τὸ μῆ-
 τωοῖν. ὅθεν καὶ οἱ Συγγεγραφῆς τὸ ματροπῶν,
 ἡ ἑταίρειν, κορινθιάζειναι λέγουσιν. τῆς
 τῆς τῆς Πόλις ἐκ Θυμλίαν ἀφῆκεται Λαίης. Λαίης.
 ὁ Μύμος. διότι οἱ Ῥωμαῖοι ἐφοβῶντο, μῆ-
 πως καὶ οἱ Ἑλλῆνες διὰ τὴν ὄχυναν τοποθε-
 σίας τῆς Κορινθίας, ἡθελαν κινήτη πόνεμον
 κατ’ αὐτῆς. λέγουσιν ὅτι ἐκ τῆς Πορραίας τῆς
 Πόλιος (εἰσθῶ ὅπου ἦσαν Ἀγάλματα διάφο-
 ρα εἰς αὐτῆς ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, χάλια, καὶ
 ἄλλα, τὰ ὅποια ὅλα ὁμῶς ἔλυον) γὰ ἐγινε
 ἐξ αὐτῆς ὁ Κορινθίος χαλκός. ἡ καὶ ἄλλως
 πῶς. ἀνακοδόμισεν αὐτῆς τὴν Πόλιν Ἡ. Γούλ. Καίσαρ.
 λιος ὁ Καίσαρ, ἀσπὶρ καὶ τὴν Καρθάγιν
 ἐν τῆς Ἀσβίρ, πέμφας εἰς αὐτῆς Ἀποικίας
 Σφα.

Λαίης.

Λαίης. Μύμος.

Ε.Υ.Δ. της Κ.Τ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Στρατιωτῶν ἀρχαίων, καὶ πάλιν ἐρημίᾳ. εἰς αὐτὴν εἰσέβη ο ἄγιος Παῦλος μιλίας δεκάτῃ, καὶ ὄντι Ἐπιστολὰς πρὸς Κορινθίους ἔγραψε. οὕτως τῶρα αὐτὸ μόνον τὸ ὄνομα, ἢ μὴ καὶ τὴν ἀρχαίαν μεγαλειότητα. εἶναι περικυκλωμένη μὲ ὄροτον Μορφολίτου. ἐπαρθεῖν ὑπὸ τῷ Σουλτᾷ Μιχμίτ, ἐν ἔτει 1458. ὅτι καὶ τὴν Πελοπόννησον ὑποπλῆ ἐποίησε, διὰ τὴν φιλονεικίαν, ὅπως ἔκανον ἀδελφοὶ τῶν οἱ ἀδελφοὶ τῷ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου, ὁ Θωμᾶς καὶ ὁ Δημήτριος Φιλίππου Αὐθροπίας, εἴπερ ἐν ἔτει 1460, διωχθέντες τῷ Θωμᾷ, τὸν δὲ Δημήτριον λαβὼν μὲ λόγους, ἐκκελεύσασκε ὅλους τῆς Πελοποννήσου χιτῶν. ἠλθὼν δὲ αὐτῷ ἡ Κόρινθος ὑπὸ τῷ Βενιτῷ, καὶ ἐν ἔτει 1687. κατοικεῖται παρῶν ὑπ' ὀλίγων ἀνδράπων. πλησίον τῆς Κεχρητῶν εἶναι καὶ μικρὸς Ποταμὸς, ὅπως εἶχει εἰς τὸν Σαρωνικὸν Κόλπον, Ἐλισαβὴ λεγομένη, ἦτον καὶ Κόρινθος ποτὲ τῆς Κορίνθου Γενεᾶ λεγομένη, τῆς ὁποίας ὁ Οἰκίστωρ Γενεᾶς ὀνομάζεται. ἀφ' ἧ καὶ παροιμία λέγεται, ἀδελφὸν ὁ Κορίνθιος, ἐγὼ δ' εἶμι Γενεᾶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ.

Περὶ τῆς Σικυονίας.

Σικυονία. Βασιλικά.
 Αἰγιάλιος.
 Σικυών.
 Ἄρως.
 Μικῶν.
 Αἰγιάλιος.
 Σικυονία.

1 Μετὰ τὴν Κορινθίαν Γῆν, ὁδὸν μὲν ὅτι τὴν Σικυονίαν, τὴν ὁποίαν τῶρα Βασιλικὰ καλεῖται. εἰς αὐτὴν ἐσφραγίσθησαν ὁ Αἰγιάλιος ὁ Αὐτόχθων, ὑπὸ τῆς ὁποίας ὀνομάθη Αἰγιάλιος. ταύτης τῆς Ἐπαρχίας Πόλις εὐδοξὸς καὶ ἀρχαιοτάτη ἦτον ἡ Σικυών, ἡ ὁποία ἐκτίθη εἰς τὸν καιρὸν τῷ Ἀβραάμ, καὶ εἰς αὐτὴν (ἡράφουσι) γὰρ ἐσάθη ὄροτος ἀρχαιοτάτη βασιλεία, ἡ ἡσάδ' ὅπως ἀρῶτον ὑπετάσσοντο εἰς Τυράντους, ἀδελφὸν εἰς τῆς ὁποίας ἐσάθη καὶ ὁ Ἀράτος, τὸν ὁποῖον πολλοὶ προσφιλίστατον ἦν ἐδικῶντι πολιτῶν κερύττωσιν. ὁ δὲ Ἀράτος ἐκπεσὼν τῷ Ἀργεῶν, ἠλθεν εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ἀρῶτος ἐσάθη Βασιλεὺς αὐτῶν, καὶ τῆς ὑπέταξε, καὶ εἰς αὐτὴν ἀπέδασκε. Ἐλίγητο ἀρότερον αὐτῷ ἡ Πόλις Μικῶν, καὶ πολὺ ἀρότερον Αἰγιάλιος, εἰς Λόφον τινα ἐκ φύσεως ὀχυρὸν κτιθεῖσα, ἀφισκαμένη τῆς θαλάσσης εὐχῆς 12., ἢ 20., τῆς δὲ Κορίνθου 12. οἱ Σικυόνιοι ἐσάθησαν ἐκτίθειναι,

καὶ καταγέστον εἰς τὰς Ζαχαρίας, εἰς τὴν Γλυπτικὴν, καὶ εἰς ἄλλας Τέχνας, ἐμπροσθεν ἔχοντο γυναικεῖα ὑποδήματα. ὅθεν καὶ ὅτι τῶν ἀνατόρων λέγεται παροιμία, Σικυονία ὑποδήματα. ἐκλήθη ποτὲ αὐτῷ τὴν ὀφθαλμῶν τῷ τόπῳ, ἀδελφῶν. ὅθεν καὶ παροιμία, εἰμυὶ τῷ μπαζῷ Κορίνθου καὶ Σικυονίας. καὶ Τελχινία, μὲ τὸ γὰρ ἐσάθησαν καὶ εἰς αὐτὴν οἱ ἀδελφοὶ Τελχίνης, οἵτινες ἦσαν ὁ Ἀκταῖος, ὁ Μεγαλίστιος, ὁ Ἐρμῆος, Ἀνίκος, Μιμῶν, Νικαῖν καὶ ἄλλοι. Τελχίνης λέγεται ὁ κακὸς καὶ μισαρὸς ἀδελφός, ὅπως γὰρ ἔχει ἔχον εἰς τὸ κακὸν ὑπὲρ αὐτῶν. οἱ Σικυόνιοι ἐσάθησαν μὲ τῆς Ῥωμαίων εἰς τὸν Ἀχαικὸν πόλεμον, ὅπως τὸ ὁποῖον οἱ Κορίνθιοι τῆς ἐπύρην πολλὴν τόπον. (ἔχωρῆτο ὁ Ἀχαιὸς τῶν Κορινθίων καὶ τῶν Σικυονίων, ὅπως τῷ Νιμίῳ Ποταμῷ) μὲ ὅλον ὅπως οἱ Σικυόνιοι ἔπαθον ἀρότερον πολλὰς φόνους καὶ πολέμους. ἠλθὼν δὲ ἡ Σικυονία Πόλις κατακρημνίσθη ὀλοπλῆς ὑπὸ Σεισμῶν τῆς γῆς, καὶ εἰς πλείων ἐρήμωσιν ἠλθε. ποτὶς τὴν Σικυονίαν Χώραν ὁ Ἀσωπὸς Ποτ., ὁ ὁποῖος λαμβάνει τὴν ἀρχὴν ἐκ τῆς Κιλαϊσσης, ἢ ἐκ τῆς Φλασσίας. ὅθεν καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς Ποταμῶς Ἀσωπία καλεῖται. λέγεται τῶρα τὸ Ποταμὸν εἰς τὴν Βασιλικὰ. ἔλεγον οἱ Σικυόνιοι τοπάζουσαι, ὅτι τὸ ὕδωρ τῆς Ποταμῶς, γὰρ εἶναι ἕξον, καὶ γὰρ ἔρχεται ἐκ τῆς Μαλαιῶν, ὁ ὁποῖος καταβαίνει ἐκ Κιλαϊνῶν, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν πρὸς Μιλῆτην Θάλασσαν. ἔγγυς τῆς Σικυονίας (ἡράφουσι) γὰρ εἶναι Πηγὴ μίσα εἰς Ἀρῶν, τῆς ὁποίας τὸ ὕδωρ δὲ ἀναβλύζει ἐκ τῆς γῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς Κορυφῆς τῆς Ἀρῶν κτήρητο, ὅθεν καὶ Πηγὴ Σπαζουσα ἐκαλεῖτο. ἡ Πηγὴ εἰζουσα εἰς αὐτὴν τὴν Πόλιν πολλὰ εὐχάριστα, καὶ μνήμης ἀξία. ὅτι λογιῆς ἦτον τῷ Γερῶν τῷ Λυκαίου Ἀπόλλωνος, ὁ ὁποῖος ἐκλήθη ἕως εἰς αἰτίας ταύτης. συχνάκις εἰσέρχοντο εἰς τὰς ποιμένας τῶν Σικυονίων Λύκοι, τῆς λογῆς ὅπως ζῆμιον μὲν ἄλλω τῆς ἕκαστον, καὶ καρπὸν δὲ ἐπιρρον. ὁ δὲ Ἀπόλλων εἰδείξεν εἰς αὐτὸς ἕξον ἕξον, τῆς ὁποίας τὴν φλῆδα ἀλοφοντῆς μὲ κρίας, τὴν ἔρριπτον εἰς ἔσφραξιν τῶν Λύκων. καὶ ἔρριπτον τὴν ὄψιν ἔθνησκον.

2 Εἰς τὴν Σικυονίαν εἶναι ὄρος, ὅπως ἔκατοίκεσαν ὁ Τिताῦν, τὸν ὁποῖον λέγουσιν ἀεὶ ἔχον τῷ Ἡλίῳ, καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς Τिताῦν ὀνομάθη ἡ Χώρα ἐκείνη Τिताῖα, καὶ ἡ ἐν τῇ Κορίνθῳ.

Τελχινία. Τελχίνης.
 Νιμίῳ ποτ.
 Αἰσωπὸς ποτ.
 Κιλαϊσση. Φλασσία.
 Πηγὴ εἰζουσα.
 Τिताῖα.
 Τिताῖα.

ρυφή τῷ Ὀρεῖ κειμένη Κόμη Τίταιν. τὸ δὲ ἀλυσίτερον ἔχει ἔπος· ὁ Τίταιν ἦτον ἔμπερ ρόπτως τὰ παρατηρῆ τῆς καιρῆς τῷ χρόνῳ, καὶ ἔξαρτῆ ποτε ἐρίπτει τὰ ρίπτουσι εἰς τὴν γλῶτταν ἀπὸρον τῆν γρομμῆτων, καὶ τὰ φυτῶσι τὰ δευδρα. ὅθεν ἐκ τῶτων ἀνομασίῃ Ἀδελφός

Βυμῆς Ἀνίμων τῷ Ἡλίῳ. κάπως τῷ Ὀρεῖ τῆς, ἦτον ὁ Βωμὸς τῆν Ἀνίμων, εἰς τὸν ὁποιόν σὺ τινι τυκτὶ διωλισμῶν τῷ ἔτος παρηγορῶντες, ἐθυσίαζον ὁ Γερὸς Ἰσοπτελῶν τινὰ ὑπόκρυφα εἰς τὰ πῆσαρα Ἀρῆα, ὅπως ἦσαν ἐκεῖ, καὶ ἔλεγε γι γοκτείας τινὰς τῆς Μιδείας, μὴ τὰ ὁποῖα ἐτόμιζον τὰ κατασφάτουσι τὴν ὀρμὴν καὶ ζάλλου τῆν ἀνίμων. ἡ μακρὰν τῆς Πόλιος τῆν Φλιασίαν, ἦτοι τῆς Φλιῶτος, (ἡ ὁποῖα ἀείσκιται μετὰ τῶ Σικυονίας, Ἀργείας, Κλιωνῶν, καὶ Σταμφάλῳ, καὶ ἀφίσταται τῷ Αἰγιάλῳ τῷ Κορινθιακῷ Κόλπῳ Μίλια 12., τῆς δὲ Κορίνθου 18. ἀπὸς Δυσμῆς,) ἦτον ὁ Κυπαρισίος Δρυμὸς, ὅπου ἦτον τὸ Γερὸν τῆς Γαυμίδης Θιάς, τὴν ὁποῖαν ὑστὶρον Ἡβλῶν ἐκάλεσαν, καὶ τῆς ἑορτῆς ὅπως εἰς ἀντὶν ἐπέλυν, Κισσοτόμης Ἡμίρας ἐκάλεν. τὴν Φλιουῖτα Πόλιν, καὶ Ἀραντίαν ἐκάλεον. ἀντὶν, ὡτὰν καὶ τὴν Ταρσὸν, ταῖς ἐπολιόρχησεν ὁ δῶπρος Σελτῶν Μεχμίτης, ὁμοίως καὶ τὴν Ἀκερβλῶ Πόλιν, καὶ Ρῆπλιν, Κάσρον τῆς Φλοιασίας. τῆς Σικυονίας μῆξεται καὶ ἡ Φυσίως Χώρα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Φλιασίαι Φλιῶς.

Κορυθαίαι Δρυμῆς Γαυμίδης. Ἡβλῶν Κισσοτόμης.

Ἀραντία Ταρσός.

Ἀκερβλῶ Ρῆπλι. Φλοιασία Φυσίως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ις.

Περὶ τῆς Ἀχαιίας.

Ἀχαιίαι.

Ἔπεται μὲν τὴν Σικυονίας ἡ ἰδίως Ἀχαιία, ἡ ὁποῖα λαμβανομένη πλατύπρον, φερέχει ὡς ὅτι τὸ πλείστον καὶ τὴν Κορινθίαν, καὶ Σικυονίαν, ἰδίως δὲ λαμβανομένη, ὀνομάζεται ἐκεῖνος ὁ τόπος, ὁ ὁποῖος φερέχεται ἀναμεταξὺ τῆς Σικυονίας καὶ Ἡλίδος, ἐκτεινομένη καὶ τὴν Ἀκροθαλασσίαν ἀπὸς Ἀνατολίας. ἀνομασίῃ δὲ τῷ Ἀχαιῶ τῷ Τίῳ τῷ ἔξαρτῆ, ὅς τις ἦτον Τίος τῷ Αἰόλῳ, καὶ λαβῶν εἰς Γυναικα τὴν Κρέισσαν τὴν Θυγατέρα τῷ Ἐρυχθίῳ, ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, τὸν Γῶνα, ὁ ὁποῖος κατικίσας εἰς τὰς Ἀθῶνας, ἀνόμασεν δὲ τὸ ὀνομασίῃ τὴν Ἀττικὴν Γωνίαν, καὶ τὸν Ἀχαιῶν, ἀφ' ἧ ἐκλήθη ἔπειτα ὁ τόπος Ἀχαιία. ὅπως δὲ ὁ Ἀχαιῶς μὴ τὸ πᾶν ἔκαμιν φόνον,

Γῶνα.

Γωνία Ἀχαιίαι.

ἔφυγεν ἀπὸ τῆς, καὶ ἐπέγευ εἰς τὴν Θισσαλίαν, καὶ ἀπ' αὐτῆς πάλιν ἀνομασίῃ καὶ ἐκεῖνος ὁ τόπος Ἀχαιία. ἀρχῆθεν ἐκαλεῖτο αὐτὴ ἡ Ἀχαιία, Αἰγιάλια, καὶ οἱ Κάτοικοι αὐτῆς, Αἰγιαλῶν δὲ τῷ Αἰγιάλιος, ὅς ἀνωτέρω εἰρηται, ἡ καὶ δὲ τῷ Αἰγιαλῷ, ὅσα ὅπου ὅλη Παρθαλασσία εἶναι.

Αἰγιαλῶν Αἰγιαλῶν.

2 Οἱ Ἀχαιοὶ ἐσάθυσαν εὐδῶροι καὶ πτηματῶν παρ' ἅπασιν τοῖς Ἑλλήσι, εἰς τὸν καιρὸν τῷ Ἀγαμέμνονος, καὶ τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς καὶ τῆς Τρωάδος. ἦσαν ἀκόμη δυνατοὶ, καὶ τότεν ἰσχυροὶ μὴ τῆς σπουδαίας, ὅπως εἶχαν ἀνάμωτον τῆς, ὡσαύτῃ ἦτον ὅλοι τῆς σῶμα, ἐμπαχεύοντο μίαν Γερυσίαν, δύο Ἡγμόνας, καὶ ὅσα Σημιογράφων, ἦτοι Γραφία, εἰς χρόνους εἰκοσι, ὑστὶρον καὶ ὅσα μόνον Ἡγμόνα εἶχαν, καὶ πολλὰ εὐδῶρα, καὶ λαμπαρὰ δροπλίσματα ἔκαμιν. ὅθεν καὶ πολλὰ Πόλεις ἰσχυροὶ μὴ αὐτῆς διὰ Σουθηκῶν, καὶ πόση ἦτον ἡ ἐξουσία τῆν Ἀχαιῶν, ὅπως οἱ Θεβαῖαι μὲν τὸν Ἀολυκῶν Πόλεμον, ἐδιάλειξαν αὐτῆς, αἰριτῶς Κεραῖς τῆν φιλοεικῶν, τῆν ἐν ταῖς Πόλισιν ὑσῶν. ἔλαβον παρ' αὐτῆν καὶ οἱ Ἰταλοὶ πολλὰ ἔθιμα καὶ τὴν ἄσφασίαν τῆν Πυθαγορείων. ὅταν δὲ ὁ Ξέρξης, καὶ οἱ Μῆδοι ἔλθοι καὶ τῆς Ἑλλάδος, οἱ Ἀχαιοὶ μᾶλλον εἰς τὸν Λιονίδην, ὅπως ἀείσκιται εἰς τῆς Θερμοπύλας, ἔφισεν βοήθειαν, μοῖτε εἰς τὸν Θιμισοκλῆ, τὸν Ἡγμόνα τῆν Ἀθῶναίαν, ἀεισκόμην μὴ τὸν σόλον εἰς τὴν Εὐβοίαν, καὶ Σαλαμίνα. ὡσαύτῃ ὅπως ὑδμήια μνήμη γίγνεται αὐτῆν, εἰς τὸν Λακωνικόν, ἡ Ἀττικὸν Κατάλογον τῆν Συμβουθῶν, ἀλλ' ὅπως εἰς τὸν Πόλεμον τῆν Πλαταιῶν ἦσαν οἱ Ἀχαιοὶ, τὸ ὁποῖον εἶναι φαρῆρον, ὅτι εἰς τὸ ἀφίρωμα, ὅπως ἐπέμασαν εἰς τὸν Ὀλυμπον οἱ λοιποὶ Ἑλλῆνες, τὸ ὄνομα τῆν Ἀχαιῶν δὲ φαίνεται. ἴσως ἡ ὅτι τότε ἐφύλαττον τὸν τόπον τῆς, ἡ δὲ ἄλλῳ τινὰ αἰτίαν. ἐλαμψον λοιπὸν οἱ Ἀχαιοὶ μὴ τὰ εὐδοξάτως δροπλίσματα, δὲ τὸν καιρὸν τῷ Πύρρῳ, καὶ τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς καὶ τῆς Ἰταλίας, μῆξτε τῷ Φιλοποίμῳ, ὅτι πατέρως ἐσάθυσαν ὑπὸ τῆν Ρωμαίων, καὶ ἐκλήθησαν.

Ἀχαιῶν.

3. Ταῦτες λοιπὸν τῆς Ἀχαιίας μὲν τὸν Σαῦ Ποταμὸν ἡ Σύδαν τῆς Σικυονίας, ὁ ὁποῖος κινῶς λέγεται πῶρα Δημιμῶ, τὸν δροπικρῶν τῆν Σικυονίας, ἔπεται ἄλλος Ποταμὸς Κεῖος λεγόμενος, ἀρχόμενος ἐν αὐτῆν, πῶρα

Σύς Περ. Σύδας τ.

Δημιμῶ.

Κεῖος π.

IOANNINA 2006

ρω τῆς Θαλάσσης, καὶ τὸν Ἄλσον Ποταμὸν, λεγόμενον κοινῶς τὸ Ποτάμι τῶν Τεικεῶν. πλησίον τοῦ σώματος ἐκείνου τοῦ Ποταμοῦ, ἦτον τὸ Ἐπίγειον τῶν Πελλῶναιων, καὶ πέραν τοῦ αὐτοῦ Ποτ. ἦτον ἡ Πελλῶν Πέλις, μετὰ τῆς Φλοιοῦπος, καὶ τῆς Βούρας. λέγουσι τινές, ὅτι αὐτὴ τῶρα εἶναι ἡ Ζάχολι, ἢ τὸ Γαρδίκη, ἄλλοι λέγουσι εἶναι ἡ Βλοκοβά, καὶ μᾶλλον ἀληθέστερον, ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ. καὶ ἄλλοι πάλιν λέγουσι εἶναι ἡ Γαρσός. ἀφίσταται τὸ Κορινθιακοῦ Κόλπου πρὸς Μεσημβρίαν βο. εἰς τὴν Πηλοπόννησον τῆς Πελλήνης ἦτον τὸ Ἄλσον τῆς Ἀρπυμίδος, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν, ὁ Δόλιος Ἑρμῆς, καὶ ἄλλα περὶ αὐτῶν ἱερά, καὶ ἡ Πελλήνη Κώμη. ἀπὸ τῆς Πελλήνης ἐκλήθησαν αἱ Πελλῶναια Χλαῖναι, ἃς ἐτίθεισαν ἑπαθλα εἰς τῆς Ἀγῶσι τῆς Θιοζενίσις, ἢ καὶ Ἑρμαίοις. αἰωπαύτης, πόρρω τῆς Θαλάσσης εἶναι ὁ Κύκελος τὸ ὄρος, καὶ τὸ Σαλαμίγειον. οὐ μακρὰν τούτου εἶναι τὸ Ἀρκαδικὸν ὄρος ὁ Κράθις, πρὸς τὸ ὅποιον εἶναι αἱ Πηγαὶ τοῦ Κράθιος Ποτ., ἦτοι τῆς Ἀκράθως. εἰς τὸ Ἐπίγειον τῶν Πελλῶναιων ἦτον καὶ οἱ Ἀεισοναῦται, Φρούριον πρὸς τὸν Αἰγιαλόν. μετὰ τὴν Πελλῶν ἦσαν, Δουνοῦσα Πόλισμα. εἶπε Αἰγείρα, ἦτοι τὸ Ζυλόκασρον. αἰω τῆς Αἰγείρας, εἰς τὸν 40., ἦτον ἡ Φελλῶν, Πόλισμα εἰς καταρρύτην τόπον, καὶ ἡ Ὑπυρσία, πλησίον τῆς Θαλάσσης καὶ τοῦ Κράθιος Ποτ. καὶ αἰω τῆς Αἰγείρας τὸ Ἡρωϊκὸν Ὀχύρωμα. πλησίον τοῦ Κράθιος ἦτον Αἰγαί, ἢ Αἰγανὸν Πόλισμα, τὸ ἱερόν τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ τὰ ἐξῆς. Βούρα, κληθεῖσα ἀπὸ Βούρας τῆς Θυγατρὸς Ἰωνος τοῦ Ζούδου καὶ τῆς Ἑλίκης. αὐτὴ κατεπέθη ὁμοῦ μετὰ τὴν Ἑλίκην ὑπὸ Σεισμῶν τῆς Γῆς, λέγουσι εἶναι τὸ Διακοφθόν. πλησίον τῆς Βούρας εἶναι ἡ Κεραινα, κοινῶς Κερνίτζα, πετιμημένη μετὰ Ἐπιπύκον ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην τῶν Παλαιῶν Πατρῶν. ἀπὸ τῆς Βούρας ἐκλήθη καὶ ὁ ἐγγυὲς αὐτῆς Ποταμὸς Βουραϊκός, ὁ ὅποιος τῶρα λέγεται τὸ Ποτάμι τῶν Καλαβρύτων. αἰωθεν τοῦ Διακοφθοῦ, χερδὸν ἄρας δύο ξίμακρά, εἶναι τὸ Μέγα Σπίλαιον, ἱερόν τῆς Θιοπέκῃ, εἰς τὸ ὅποιον δεῖσκεται ἡ ἑσορηθεῖσα εἰκὼν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ. καὶ πλείον ἀντίπερον αὐτοῦ, εἶναι τὰ Καλαβρυττα, Κάστρον ποτῆ. μετὰ τὸν Βουραϊκὸν Ποτ.,

ἔρχεται ὁ Σείλημος, ἢ Σειλημνός Ποταμός, ὁ ὅποιος λέγεται τῶρα τὸ Ποτάμι τῆς Βοχόσης. αἰωμιπαξὺ ἐπίπυον τῶν δύο Ποτ. ἦτον τὸ ἱερόν τοῦ Ἡρακλείου. τὸ ὕδωρ τοῦ Σειλημνοῦ Ποτ. ἐπαινεῖται. καὶ οἱ Παλαιοὶ ἔλεγον, ὅτι ἐκείνοι ὅπου ἐλούοντο, καὶ ἔπινον αὐτὸ τὸ ὕδωρ, πάλιν ἐγίγιτο εἰς αὐτοὺς ἡ λήθη τῆς Ἑρωτος, καὶ αἰφύβωνε. μυθολογοῦσιν, ὅτι ὁ Σείλημος ἦτον γίος ὠραῖος καὶ Δειδῆς, ὁ ὅποιος ἔβασκε Βουκόλεια καὶ Ἀγίλλω εἰς ἐκείνον τὸν τόπον, ἡ δὲ Ἀργυρᾶ μία τῶν Νηρείδων Νυμφῶν, ἦτοι τῶν Θαλασσιῶν, ἔσωνθῆς καὶ εἰς ἐτρώθη ὑπὸ τῆς Ἑρωτος αὐτῆς, ἐξερχομένη τῆς Θαλάσσης, ἐσωουσιάζετο μετὰ αὐτὸν εἰς τὴν ὀχθρὴν τοῦ Ποταμοῦ. ὅταν δὲ ἀρχισεν ἡ ὠραιότης τοῦ Σειλημνοῦ καὶ τὸ κάλλος εἰς μαραινεῖται, ἡ αἰωθεν Νύμφη ἔπαυσε, καὶ πλείον δεῖ ἤρχετο εἰς αὐτὸν. ἐκείνος δὲ ἀφειθείς ἀπὸ τῆς Ἀργυρᾶς, καὶ μαραινθείς ὑπὸ τοῦ Ἑρωτος, μετεβλήθη εἰς τὸν Ποταμὸν ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης. μετὰ τοῦτον τὸν Ποτ. ἦτον ἡ Ἑλίκη Πόλις, ὀνομαθεῖσα παρὰ τοῦ Ἑλίκου τοῦ γίου τοῦ Λυκάονος, ἢ ἀπὸ Ἑλίκης τῆς Ἰωνος μετὰ Γυναικός, Θυγατρὸς δὲ τοῦ Σειλημνοῦ, τοῦ γίου τοῦ Ποσειδῶνος, τῆς ὁποίας μόνον ἴχνη τινὰ φαίνονται εἰς ἐκείνον τὸν τόπον, ὅπου κοινῶς τῶρα λέγεται Τρυπιά. εἰς αὐτὴν τὴν Ἑλίκην τὸ πάλαι ἦτον Ναὸς τοῦ Ἑλικωνίου Ποσειδῶνος, τὸν ὅποιον ἐτίμουσι οἱ Ἰῶνες μετὰ ἄκρον σέβας, θύοντες εἰς αὐτὸν τὰ Πανιώνια, τοὺς ὁποίους Ἰῶνας οἱ Ἀχαιοὶ ἐξέσωσαντες ἐξω τοῦ Ναοῦ, ὅταν ἦλθον εἰς θυσιάσωμεν ἐκεῖ, κατὰ τὴν συνθήκην αὐτῶν, τοὺς ἐφάνθυσαν. ἀλλὰ δὲν ἐφυγον καὶ αὐτοὶ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν τοῦ Ποσειδῶνος, ἔσωνθῆς καὶ εἰς ἐκαμνο εἰς αὐτοὺς τὴν ἐκδίκησιν, μετὰ τὴν ἐπιπέσει εἰς τὴν Χώραν αὐτῆς, αἰωθεν Σεισμὸν τρομακτικὸν τῆς γῆς, ὡσαύτῃ Κεραυνὸν, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ὄχι μόνον τὰ οἰκοδομήματάτους ἠδαφίθησαν, ἀλλ' ὁμοῦ μετὰ αὐτὰ, καὶ ἡ Πόλις αὐτῆς ἐκ θεμιλίων κατεκρημνίσθη, καὶ ὑπὸ τοῦ πελάγου ὁμοῦ κατεποντίθη, δυσὶν ἔπει ἀπὸ τῶν Ἀσκλητικῶν. μετὰ αὐτῶν εἶναι ὁ Κερκηρῆνιος Ποταμός, κοινῶς λέγεται τῆς Βοσίτζης τὸ Ποτ. μετὰ τὸν τὸν Ποτ. πρὸς τὴν Θάλασσαν εἶναι τὸ Αἰγείον, Πόλις εἰς τὸν ἑσδοχὸς τὸ πάλαι, εἰς ἰαχυρὰ, ὑστὶρον ἀπὸ τῆς κατεποντίθη ἡ Ἑλίκη, λέγεται τῶρα Βοσίτζα.

Πολλῶν.
Ζάχολι.
Τυραῖς.
Κράθις.
Σαλαμίγειον.
Κράθιος ὄρος.
Καὶ ποτ.
Ἀκράθως.
Ἀεισοναῦται.
Αἰγείρα.
Αἰγείρα.
Εὐλόκασρον.
Φελλῶν.
Ὑπυρσία.
Αἰγαί.
Αἰγανόν.
Βούρα.
Διακοφθόν.
Κεραινα.
Κερνίτζα.
Βουραϊκός ποτ.
Ποτάμι Καλ.
Μέγα Σπίλαιον.
Καλαβρυττα.

Σαλαμίγειον Βοχόσης.
Σειλημνός.
Ἀργυρᾶ.
Ἑλίκη.
Κερκηρῆνιος Βοσίτζα.
Κερκηρῆνιος Βοσίτζα.

αὐτῆς Βοσιτῆς δύο ὥρας, εἰς τὴ διζιὰ πῦ
 Ποτ. εἶναι Μοναστήριον ἔξω Ταξιαρχῶν, καὶ
 πέραν τοῦ Ποτ. τῆς Πεπαιλενίτζης, Γυναι-
 κῶν Μοναστήριον. εἶτε ἔτιρος Ποτ. εἶναι,
 Φοῖνιξ καλούμενος, καὶ κοιτῶς ὁ Γαῖδορο-
 πείχθης, καίτινα Οὐχυρώματ' ἦταν, Εἰρά-
 σιοι, Εἰρειον, Ρίπις, ἢ Ἀργυρᾶ Κρή-
 νη, καὶ Πόλις ποτῆ, καὶ τὰ ἔξω. εἶτα τρέχει
 ὁ Χάραδρος Ποτ. ἀπὸ τῶν ὁποῖον πίπτουσι
 τὴ Βουκόλεια, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος γε-
 νοῦσιν ἄρρηκτα. λέγεται κοιτῶς τὸ Ποτάμι τῆ
 Σαλμενίκου ἢ τῆς Σαλμενίχης, ἢ ὁποῖα ἦτον
 Πόλις τῆς Ἀχαΐας ὡτὰν καὶ τὸ Κασεῖμενον,
 καταπολεμηθεῖσα ὑπὸ τῶν Τύρκων, εἶπε ὁ Ε-
 ρεινὸς Λιμῶν, μετὰ πῦτον εἶναι τὴ τεῖχην τῆς
 Ἀΐωνᾶς, ὅπου εἶναι πῶρα ὁ Ψαδοῦργος.
 εἶπε τὸ Δρέπανον, κληθεῖσ' εὖτως, ὅτι εἰς ἑ-
 πῦτον τὸν τόπον ἔρριψε τὸ Δρέπανι, μετὰ
 ὁποῖον ἐκέρπει τὰ αἰδοῖα τοῦ Πηχῆος τοῦ Κρότου,
 ὁ Ζός. εἶπε εἶναι ὁ Πανόρμος Λιμῶν, κοιτῶς
 λεγόμενος Τεκίς, ἔπειτα τὸ Ρίον Ἀκρωτή-
 ριον, λεγόμενον κοιτῶς Κασέλι τῆς Πάφας,
 ὡτὰν ὁποῦ ἀνοδομῆθη εἰς αὐτὸ Φρύγιον ἰχυ-
 ρόν, ὅπου τὸ πάλαι ἦτον Ἱερόν τῆ Ποσειδά-
 νος. ἀπικρὺ τῆ Ρίου, εἶναι τὸ Ἀντίρριον,
 ἔχον Φρύγιον ἰχυρώτατον, τὸ ὁποῖον ἐκρή-
 μισαν οἱ Βοῦτοι ἐκ Θεμελίων, ἐπέτει 1701.
 ὑπὸ τούτου τοῦ Ρίου, ἕως τῆ Γιδμῆ τῆς Πε-
 λοποννήτου, ἐλέγεται ὁ Κορινθιακὸς Κόλπος
 καὶ Ἀλκυονίς. μετὰ τῆ Ρίου καὶ τῆς Πά-
 φας εἶναι Λιμῶν λεγόμενος Ἀγία. εἶπε εἶ-
 ναι ὁ Μιλιχέος Ποταμὸς, ὁ ὁποῖος καὶ Γλαῦ-
 κος λέγεται, κληθεῖς ὑπὸ τῆ Γλαύκου τοῦ
 Ἀλκίως, ὅστις ἑμμαθὴς γεόμενος, ἐπὶ-
 δησεν εἰς τὴν Θάλασσαν. ἐπὶ τὸς ἀλιθύνοντας
 ποτῆ, ἐπίασεν ἰχθυῶν περὶν, καὶ ρίπποι-
 τίστον εἰς τὴν γλῶ, ἔτυχε γὰρ προσεγγίσθαι
 εἰς βοτάνην, ἀπὸ τῆς ὁποῖας ἀδύς ἀΐζησε,
 τὸ ὁποῖον ἰδὼν καὶ αὐτὸς, καὶ φαγὼν, γέγο-
 τον ἀθάνατος, ἀλλ' οὐκ ἀγήρω, καὶ ἤλατο
 εἰς τὴν Θάλασσαν. λέγεται πῶρα τὸ Ποτάμι
 ἔξω Σιχωνῶν, ἢ τῆς Πάφας. πέραν τοῦ Ποτα-
 μῶ εἶναι αἱ Πάφαι αἱ Παλαιαί, ἀπὸς διαστο-
 λῶν ἔξω Νέων Πάφων, αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς τὴν
 Ἐλλάδα, κοιτῶς Πάφα, ἐκλήθησαν ἀπό-
 τιος Πηχῆως, κατὰ τὸν Στέφανον. αὐτῶν
 καλεῖ ὁ Λαόνικος βιβλ. ζ'. Πόλιν Ἀχαΐας
 Εὐδαίμονα. ἐστὶν ἀπὸ διασημῶν, καὶ Κο-
 λώνια ἔξω Ρωμαίων μετὰ τὴν Ἀκτιακὴν Νί-
 κην ἀπέχει τῆς Κορινθοῦ ἀπὸς Δυσμᾶς. 87.

Μίλια, πετιμμεσὴ μετ' ὄρον Μετ' ὀπολί-
 τα. ἀπὸ τῶν Κώμη, καὶ ὠνομάζετο Ἀρῶν, Ἀρῶν.
 κληθεῖσα ἀπὸ τῆς ἐργασίας τῆς γῆς, Ἀρῶν
 ἔσιπυργος ἵσεται, κατὰ τὸν χρησμὸν. ἀκυ-
 σμεσῆαι εἶναι αἱ Πάφαι ἀκόμη καὶ μετὰ τὸ μαρ-
 τύριον τοῦ ἀρωποκλήτου Ἀνδρίου τοῦ Ἀποστό-
 λου. εἰς τῆς Πάφας ἦτον πρὸ τῆς Ναός τῆς Δή-
 μηρος. καὶ ἀπὸ τοῦ Ναοῦ ἀπικρὺ αὐτοῦ Πη-
 γή, εἰς τὴν ὁποῖαν κατεσκάδα τὸ ἰχθὺς ἀδύ
 ἀρβέτης, ἢ λάσσης, μετὰ λίθους Πυεῖτες,
 καὶ ἔξωθεν αὐτοῦ ἦτον ἢ κατάβασις, εἰς τὴν
 ὁποῖαν ἔλεγαν γὰ εἶναι ἀληθεῖσιν Μαντείον,
 ἀλλ' οὐ πτερεῖ παντὸς ἀράγματος, μόνον πτερεῖ
 ἔξω ἀποβησομεσῶν εἰς τοὺς ἀρραίους. ἐλάμ-
 βανον δὲ τοὺς χρησμοὺς κατὰ τοῦτον τὸν ἔο-
 πον. ἐκρημοῦσαν εὖτα ἔσοπρον, μετὰ εὖτα
 λεπτὸν χοιρίον, τέτοιας λογῆς, ὅπου τὸ
 ἔσοπρον γὰ μὴ πάρη νερό ἀπαύτου, μήτε γὰ
 ἔμπη εἰς τὸ νερόν, ἀλλὰ μόνον γὰ ἀπτεταί
 κατ' ὅλα τὰ μέρη τῆς ἐξωπερικῆς ἐπιφανείας
 τοῦ ὕδατος, καὶ τὸτε ἀνάπτοντες καπνόν, καὶ
 ἀρωποχόμενοι εἰς τὴν Θίαν, ἐκοίταζον κάτω
 εἰς τὸ ἔσοπρον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐφάνετο ἢ εἰκὼν
 τῆ αἰοῦ ζωντανῆ, ἢ ἀπεθαμένη. ἰμοίως ἀπτε-
 λουσι οἱ Πατρίες, ἢτοι οἱ Πατρινοὶ ἱερτῶν Πατριῶν.
 λαμπαρῶν, καὶ μεγαλοσφριπέσωντων πανήγυ-
 ρων, εἰς τὴν Λαφείαν Ἀρτῆμιν, εἰς τὴν ὁ-
 ποῖαν ἱερτῶν ἔδυτῆζον κατὰ λογῆς ζῶα,
 πτόν ἡμῶν, ὅσον καὶ ἄγρια, καὶ παντοῖας
 κερπούς ἐφίρνον, κοιτῶς καὶ ἰδίως, δει-
 χροῦς μετὰ αὐτὰ τὴν ἀλάθειαν καὶ τὸ σέβας,
 ὅπου εἶχασιν εἰς αὐτὴν τὴν Ἀρτῆμιν. Ἀ-
 γαλμα ἑστῆς ἐχάρισεν ὁ Ἀυγούσης εἰς τοὺς
 Πατρινοὺς, ὅταν ἐλινδάσσει τὴν Καλυδῶ-
 να, καὶ συνώκισσε τοὺς Ἀσπολοὺς εἰς τὴν Νε-
 κόπολιν. ὁ Ναός τῆς Λαφείας ἀείσκειτο εἰς
 τὴν Ἀκρόπολιν ἔξω Πατρῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπό-
 προν ἐκαλοῦντο καὶ Τεκλαεῖα. μετὰ τῆς
 Πάτρας εἶναι καὶ ἔτιρος Ποταμὸς αὐτῶν, Τεκλαεῖα.
 Γλαῦκος ὀνομαζόμενος, καὶ κοιτῶς Λόκα. Γλαῦκος π.
 Ἄλικα π.
 ἄξιον θείας εἶναι τὸ Κυπαριστιον, ὅπου ἀεί-
 σκεται εἰς τὸν Κάμπον τῆς Πάτρας, διατὸ
 μέγεθος, καὶ τὴν ἐκτασίαν ἔξω κλώνωντου.
 ἦσαν τὸ πάλαι πλησίον ἔξω Πατρῶν Ἀ-
 ρῶν, Βολίμη, Ἀρθῆα, καὶ ἀνώτερον ἀπὸς
 τὸ Μεσόγειον τὸ Ἄλσος τῆς Μεγατέιδος Ἀρτί-
 μιδος, τανῶν εἶναι τὸ Μοναστήριον Γεροκο-
 μῆιον λεγόμενον, καὶ τὰ ἔξω. μετὰ τὸν Γλαῦ-
 κον Ποτ. εἶναι καὶ ἄλλος Ποτ. Πείρος λεγόμε-
 νος, ξέμακρα τῆς Πάφας, 80. σταδίους, καὶ

Φοῖνιξ π.
 Εἰρειον.
 Ρίπις.
 Ἀργυρᾶ
 Κρήνη.
 Χάραδρος π.

Ερεινός.
 Σαλμενί π.
 Ψαδοῦργος.
 Δρέπανον.

Πανόρμος.
 Τεκίς.
 Ρίον.
 Κασέλι τῆς
 Πάφας.

Ἀντίρριον.

Ἀλκυονίς.
 Ἀγία.
 Μιλιχέος π.
 Γλαῦκος.

Σιχωνῶν.
 Πάφαι παρ.
 λαίαι.

Πάτρα.

Πατριῶν.
 Πατριῶν.

Καλυδῶνα.
 Νεκόπολις.
 Λαφεία ἀρτ.

Τεκλαεῖα.
 Γλαῦκος π.
 Ἄλικα π.

Ἀρῶν.
 Βολίμη.
 Ἀρθῆα.
 Μεγατέις.
 Γεροκομῆιον.

Πείρος πτ.

Ε.Γ.Δ. Κ.Τ.Ι.
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Τετρία.
Φυρά.

Μίλια π.

Πλάτος.

Καμνίτζα.
Πλάτος Πί-
ρα.
Πλάτος

Πλάτος.
Κεντρία.

Οίβωτος.
Ακέρως π.

Ρ'τα.

Σωγράτω.
Δίμα.

Πλάτος.
Κεντρία.
Φύρα.
Στρατός.
Πάπας.
Χαρίσιον.
Λαμπία.
Λαμπία δρ.

40. πς Δύμης . περιεὶ αὐτὸν ἦσαν ἀρχαῖον Πό-
λις Μισόγυιος Τετρία , καὶ Φυρά πλησίον
τῆ Πείρου Ποτ. αὐτὸ πς Θαλάσσης 70. σταδίας,
καὶ Ξίμακρα τῆ Παφῶν 150. σταδίους . ἔπι-
εῖται ὁ Μέλας Ποτ. μεγαλύτερος τῆ ριθρότης,
κοινῶς λεγόμενος πς Καμνίτζας τὸ Ποτάμι,
πλησίον τῷ ὁποῖου ἦτον ἡ Ὀλκονος Πόλις, τῶν
ἐνομασίας λαβούσα ὑπὸ τῆ Ὀλκίου τῆ Τίῃ
τῆ Διός , ἢ ὑπὸ τῆ Ὀλκίου τῆ Τίῃ τῆ Ηφαί-
σου , ὁ ὁποῖος τῶν ἔκτισεν , ἀεισκομένη
μεταξὺ τῆ Παφῶν ἀπὸς Ἀνατολάς , καὶ πς
Κυλλίνης ἀπὸς Δυσμᾶς . ἀφίσταται τῆ Πα-
φῶν Μίλια 12. καὶ πς Δύμης 5. κατὰ τινος ,
εἶναι Παραθαλασσία , πριμηνεὴ μὲ ὄρονον
Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην τῆ Πα-
λαιῶν Παφῶν , λέγεται κοινῶς Καμνίτζα .
ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ἡ Ὀλκία Πίφα , ἡ ὁ-
ποία εἶναι ὄρος περὶ αὐτῆς , κοινῶς Ὀλκίος
λεγόμενος , κοινὸν τῆ Δυμαίων καὶ Ηλείων ,
πλησίον τούτῃ τῆ ὄρους θίπτει τὸ Ὀλκίον,
Πόλις ποτὲ . μετὰ τῶν Ὀλκονος , ἦτον ἡ Κεν-
τρία , Πόλις ποτὲ , τὸ Τρόπαιον τῆ Δρομίας
Οίβωτου , ὁ Ναὸς πς Λαεριαίας Ἀθηνᾶς
ἐπὶ τῆ Ποτῶν Λαεριαίῃ , ἔτα ἔχει ὁ Λα-
εριαὸς Ποτῶν , κοινῶς λεγόμενος Ρ'τα ,
οὗτος ὁ Ποτ. εἶναι ὁ ὄρος πς Χώρας τῆ Ἀχαίων
καὶ Ηλείων . ἀπὸς τὸ σῶμα αὐτοῦ θίπτει τὸ
Ὀχύρωμα τῆ Σωγράτω . Δύμη, Πόλις ποτὲ
πς Ἀχαίας, ἀφίσταμένη ἀπὸς Βορῖαν ἕως πς
Πάφας 15. Μίλια , πς δὲ Ὀλκίου ἀπὸς Νό-
τον 5. ἐκλήθη Δύμη, κατὰ τὸν Σφάβ. , μετὰ τὴν
κεῖται δυσικωτέρα , καὶ πλεοναία εἰς τὸν Δυ-
τικὸν Αἰγιάλον πς Πελοποννήσου , ἐκαλεῖ-
το ἀρόπρον Πάλαια , Καυκὸν , Φύρα , καὶ
Σφάβ. , λέγεται τῶρα κοινῶς Πάπας ,
πλησίον τῆ Πηγῶν τοῦ Λαεριαίου Ποτ. τί-
θεται τὸ Χαρίσιον , ἡ Λαμπία ὑπὸ
τῶν Ἰπάρειαν τῆ Λαμπία ὄρος , Πολί-
σματα ποτὲ , καὶ ἔως αὐτῆ ὑποπιρατῆται ἡ
Ἀχαία .

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Ζ'.

Περὶ πς Ηλείας , ἦτοι
πς Ἐπαρχίας
τοῦ Γασου-
ρίου.

1 Πανσιόχωρος μὲ τῶν Ἀχαίων , κατὰ τὸ
Δυτικὸν Αἰγιάλον πς Πελοποννή-
σου , κεῖται ἡ Ηλῖς , ἡ Ηλεία , ἡ ὁποία ἐ
Καυκωνία λέγεται , καὶ κοινῶς ἡ Ἐπαρχία
τοῦ Γασουρίου , ἀεισκομένη μεταξὺ πς Ἀ-
χαίας , πς Ἀρκαδίας , πς Μισσηνίας , καὶ
τοῦ Ἰονίου Πελάγους ἀπὸς Δυσμᾶς . καλεῖ-
ται δὲ Κοίλη , ἀπὸ πς θείτως τοῦ τύπου ,
καθ' ὁμοίωσιν πς Κοίλης Λακεδαιμονίας ,
καὶ πς Κοίλης Συρίας . ἐπὶ τῆ Ἐπαρχία ,
καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ κτισθῆ ἡ Πόλις αὐτῆς Η-
λῖς , ἀπὸ πς ὁποίας αἰσώμασθη , ἐκατοι-
κεῖτο , ὑπερον δὲ γέγονε διάσπαστος διὰ τὴν
ἐν αὐτῇ πλῆμνα Ὀλύμπια .
2 Μητροπολις αὐτῆς πς Ἐπαρχίας καὶ ἀρω-
τάουσα τῆ ἄλλων Πόλεων , ἦτον ἡ Ηλῖς ,
κληθεῖσα ἀπὸ Ἡλίου Παιδὸς τοῦ Ταυτάλου ,
καὶ συνίση ἔκτισαν Καμῶν , ἐκαλεῖτο ἀπὸ
σῆτι καὶ Πίτρα Μόλπιδος , ἐξ αἰτίας τοιαύ-
της . ἴσωντας καὶ νὰ ἔγινον ἀνχμὸς εἰς τῶν
Ηλῖν , ἤκουσαν ἐκ χρησμοῦ ὁ Μέλπις ,
ὅτι δὲ παύει ὁ ἀνχμὸς , αἰσώως ἐ δὲ σφα-
γιαθῆ εἰς τὸν Δία τῆς ὀγενῆς . αὐτὰς δὲ αὐ-
τῆς ὀγενῆς , θεληματικῶς ἔδωκε τοῦ λόγου-
του εἰς τῶν σφαγῶν , καὶ αὐτῶν ὅταν ἰσφάγη ,
ἔπεισε βροχῆ . ἔδωκε καὶ οἱ Ηλῆιοι ἕκαμον
Ἰερὸν τοῦ Ὀμβρίου Διός , ἐν δὲ τοῦ ὁποῖου
ἴσωντας καὶ Ἀρδαία τοῦ Μόλπιδος . κα-
λεῖται τῶρα κοινῶς αὐτὴ ἡ Ηλῖς ὑπὸ τῆ
Ἰταλῶν Μπέλ Βιδίρε , (καθὼς λέγουσι)
καὶ ὑπὸ τῆ Γραικῶν Καλλοσκέπιον , μὲ τὸ
ὁποῖον ὄνομα ἰσημαίνετο καὶ ὅλη ἡ Ἐπαρχία,
αἰσῶν τῶρα μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Γασουρίου . δια-
μίσαν πς Ηλῖδος Πόλεως ἔτρεχε ὁ Πλευρὸς
Ποτ. εἰσέρχόμενος εἰς τῶν Θαλάσσαν , αἰα-
μεταξὺ τοῦ Χελωνάτω καὶ πς Κυλλίνης . ἐμοίως
μεταξὺ αὐτῶν εἰσέρχεται ἐ εἰς πς Φολῶν ρέ-
ων , λεγόμενος ὑπὸ τῆ Ποιητῆ Σελήνης ὀνομά-
ζεται τῶρα ὁ Πλευρὸς κοινῶς τὸ Ποτάμι πς Γα-
σύνης . περιέζωσαν τῶν Ηλῖν μὲ Τείχη ,
διὰ τὸν φόβον τῆ Περσῶν , ὑπερον δὲ καὶ
αὐτῆ Τειχῶν ἀσφαλῆς ἦτον , ἐκ πς ὀρκομοσίας
τῆ

Ηλῖς .
Καυκωνία .
Ἐπαρχία .
Γασουρίου .

Ηλῖς .

Πίτρα μὲλπι-
δος .

Μπέλ Βιδίρε .
Καλλοσκέπιον .

Πλευρὸς π.

Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Οιτ'μας.

Αὐγείας.

Ἡρακλῆς.

Φιλωνίδης.

Φαίδας.

Πίσαια.

Ἀλφειὸς π. Ἰ.υρίας.

Ναὸς τῶ Ὀλυμπίου Διὸς.

τῷ Αἰπυλῶν. ὡτὰρ ὅπου οὐδένας ἀφίνας ἐκ
 ἔμπρημίτα εἰς τὴν Πέλιον, ἢ εἰς τὴν Ἐπαρ-
 χίαν, εἰμὴ τὰ ἀδύνατον. εἰς αὐτὴν δ' Ἡλίου
 ὁ Οἰεέμχος ἠγωνίζετο μετὰ τῷ Μηνσέρων πῆς
 θυγατρὸς πυ Ἰπποδαιμείης, καὶ ἀκυρῶντας
 αὐτὸς, ἔμελλε γὰ κατασκευάσθαι Ναὸν ἐκ Κρα-
 νίων, παρομοίως μὲ τὸν Αἰταῖον, τὸν Εὐνη-
 ρον, τὸν Φόρβαρτα, καὶ μὲ ἄλλους. Τούτης
 ἐσάθη Βασιλεύς καὶ ὁ Αὐγείας, τοῦ ἰποίου
 τὸ Πειρτείχισμα πῆς Ἐπαύλιος τῷ Βωῶν
 σκάψας ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ἔβας ἐκείσε δύο
 Ποτῖ, τὸν Ἀλφειὸν, καὶ τὸν Πειναιὸν, ἐν βρα-
 χείᾳ ῥοπῇ καθαίρει τὴν ἀμυτρον ἐκεῖνῳ τῷ
 Βωῶν κόσπον, ὑπ' Εὐρυθείως εἰς τὸ πῆμα χ-
 θείης, ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀθλοῦς. ἐκ τῆς
 Σικυωνος μίχρα πάντες πῆς Ἡλίδος, διὰ χι-
 λίων ἄλλοσιων σαδίων, Φιλωνίδης ὁ Δρο-
 μῶς τοῦ Ἀλεξάνδρου, εἰς ἐντὶς ὥρας τ' ἡμέ-
 ρας ἔτριξε, καὶ ἐκείθεν πάλιν εἰς τὴν τρίτῃ
 ὥρας πῆς πυκτὸς ἐγύρισεν ὀπίσω. ἐσάθη αὐ-
 τῷ Πατρίς τοῦ Φαίδαςτος Φιλοσόφου, ὅς τις
 ἦν πολλὰ ἠγαπημένος φίλος τοῦ Πλάτωνος.
 ἐκ πῆς Ἡλίδος π' πάλαι ἔγχετο Βύσσος τιμω-
 πέρα πῆς Ἰουδαϊκῆς, καὶ πλῆθος Ἰππων.
 3 Αὐτὴν τὴν Ἡλίδα ἐκυρεύσεν ὁ Ἡρακλῆς,
 ὅταν ἐφρόσεν τὸν Αὐγείαν, μὲ ἔλους πῆς Τίης
 π, πλὴν ἐντὶς τοῦ Φιλῆως, ὅπ καὶ τὸν Ὀλυμ-
 πιακὸν Ἀγῶνα διέταξε, καὶ βωμὸν τῷ Πέλο-
 πος ἠγείρεν, ἰσοίως καὶ τῷ δώδεκα Μεγά-
 λων Θεῶν. καὶ μὲ ὅλον ὅπου ἐπελουῖτο καὶ φρό-
 περον τὰ Ὀλύμπια, ἀλλ' ἐγύρισεν εἰς καθε-
 ὅκτῳ χρόνους, περὶ τῶ ὁποίων ἐφίξῃς. ἀφί-
 σαται αὐτῷ Ἡλῆς, ἢ τὸ Καλλοσχέπικον φρὸς
 Ἀνατολὰς τοῦ Αἰγυαλιῦ τοῦ Ἰωνίου Πελάγους
 Μίλια 15. Πίσαια Πέλις πῆς Ἡλείας, ἦτις
 ἐκλήθη ὑπὸ πῆς Πίσσης πῆς Θουατρὸς τοῦ Ἐν-
 δημείωνος, αὐτὴ ἐκαλεῖτο καὶ Ὀλύμπια, ἀ-
 φισαμὸν τῷ Ἐκβόλῳ τῷ Ἀλφειοῦ, ὁ ὅποιος
 Ρυυφίας κοιτῶς λέγεται Μίλια δέκα. θέλουσε
 τινες ὅτι αἱ Πίσαια καὶ Ἡλῆς, γὰ εἶναι μία
 καὶ ἡ αὐτὴ πόλις, ἀλλ' οὐκ ἐρθῶς. ὅτι διί-
 σαται μία πῆς ἄλλης σάξῃ περὶκοντα, ἦτοι
 μίλια 15, καὶ κατὰ τὴν πλῆθος, ἐκτίθη αὐ-
 τῷ Ἡ Πέλις, ἦτις καὶ Πίσαια γράφεται, φρὸ
 πῆς Χερσοῦ γυνήτιως ἐπ 775. ξέμακρα τῆς
 Πόλεως πάντες μισὸν μίλιον, ἦν ὁ Ναὸς τοῦ
 Ὀλυμπίου Διὸς, ὁ πλουσιώτατος μὲ πῆς ἀ-
 φιερώματα, ὅπου εἶχε, ἀνάμιστα εἰς τὰ ὁ-
 ποῖα ὑπερῆχεν ὁ χρυσοῦς Ἀνδραῖος τῷ Διὸς,
 ἀφίρωμα τοῦ Κυφέλου, καὶ τὸ Ἐλευσίνειον

Ἀγαλμα τοῦ αὐτοῦ Διὸς, μὲ ἄκραν τέχνην
 κατασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ Φειδίου, τοῦ ὁποῖον τὸ
 μέγεθος ἦν τὸσον καθίζουμένου, ὅπου αἰ-
 σῶς καὶ ἠθελε ἐγερθῆ, δεῦ πὲν ἐχώρει ὁ Ναὸς,
 μὲ ὅλον ὅπου ἦν ὑψηλότερος, ὡτὰρ ὅπῃ αὐ-
 τὸ τὸ Ἀγαλμα ἦν κατὰ τὸ ὕψος ποδῶν ἐξή-
 κοντα. τὸ ἀφίρωσεν οἱ Ἡλῆιοι ἐκ τῷ λαφύρων
 τῷ Πισαίων. αὐτῷ ἦν ἀκόμι καὶ ἡ θαυμα-
 σία Σπῆ, ἡ ὁποῖα ἐπὶ τῆς ἐπαυλίδος τὴν
 αὐτὴν φωνῆν. ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν ἑκαλεῖτο.
 4 Ἐδὼ ἐπελουῖτο καὶ ἐκεῖνοι οἱ πολυθρόνη-
 ται Ἀγῶνες, εἰς καθε πῆμα πῆτος, ἢ μά-
 λιστα εἰπεῖν, εἰς 50. μῶνας, ὑπὸ τῷ ὅποιον
 Ἀγῶνων, ἡμίθου οἱ Ἐλλῆες πῆς Ὀλυμ-
 πιάδας τῷ ὑποπελισμάτων τῶν. εἰς αὐτοὺς
 τῶν Ἀγῶνας ἔτριχεν οὐ μόνον ἅπαντα ἢ Ἐλ-
 λας, ἀλλ' ἔτι καὶ ἄλλα Ἐθνη. τὴν ἀρχὴν ἐ-
 πύτων διηγουῖται οἱ τὰ ἀρχαῖα γεγραφότες ἔ-
 πως, ὅταν ὁ Κρένος ἐβασίλευεν εἰς τὸν Οὐρα-
 νὸν φρόπερον, οἱ ἀνθρώποι κείνου τοῦ χρυσοῦ
 αἰῶνος, καθὼς ἐσυνήθιζον γὰ λήγουσι, κα-
 πεσκέχσαν ἱερόν ἐδὼ εἰς τὴν Ὀλύμπιαν, καὶ
 ὅταν ἐδόθη ὁ Ζεὺς εἰς φῶς, ἢ Μήτηρ αὐτοῦ Ρ' εἶα
 ἐπὶ χεῖρσι τὴν φροντίδα καὶ φύλαξεν τὸν
 πῆτου Διὸς, εἰς τῶν Ἰδαίων Δακτύλους, οἱ Ἰδαί.
 ὁποῖοι ἤλθον εἰς ἐπύτα τὰ μέρη ὑπὸ πῆς Ἰ- Δακτύλοι.
 δας, τοῦ ὄρους πῆς Κρήτης, οἱ ὁποῖοι ἀνο-
 μάζοντο καὶ Κούρητες. ἦσαν δὲ οὗτοι, Ἡρα- Κούρητες.
 κλῆς, Παιοναῖος, Ἐπιμήδης, Γάσιος, καὶ
 Ἰδα, ὅλοι Ἀδελφοί, Πατὴρ μὲν Ἀπόλ-
 λωνος, Μητὴρ δὲ Δαναίδος, Νύμφης Κρήσ-
 σης. οἱ δὲ Κορύβατες ἦσαν Παῖδες τῷ Ἀπόλ-
 λωνος καὶ πῆς Θαλακίας. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὁ με-
 γαλήτερος ἐφρόβλε εὐρομικὸν Ἀγῶνα εἰς τῶς
 λοιποὺς Ἀδελφοὺς, καὶ τὸν Νικητῶν ἐπιθά-
 ρασε, μὲ κλωνάει Ἀγριταίας. καὶ πάλιν
 εἰς τὸ πέμπτον ἔτος, ὡτὰρ ὅπου καὶ αὐτοὶ πῆ-
 τε Ἀδελφοὶ ἦσαν, ὁ αὐτὸς Ἀγῶν ὑπὸ τοῦ Ἡ-
 ρακλῆος μετὰ προβλήθη. καὶ ὅξ ἐκεῖνου τοῦ
 χρόνου ἀδελκόπως ἐσυνεχίζοντο ἐκεῖνοι οἱ Ὀ-
 λυμπιακοὶ Ἀγῶνες, κατὰ τὴν ἀπαρτίθμη-
 σιν τῷ Ὀλυμπιάδων. ἢ κατ' ἄλλους, ὁ Ἡ-
 ρακλῆς καταπολεμήσας Ἀυγείαν τὸν Βασιλέα
 πῆς Ἡλίδος (ὁ ὅποιος Ἀυγείας Τίης ἦν τοῦ
 Ἡλίου καὶ πῆς Ἰφιβέης) ἔσωστας ἐ γὰ μὲ ἔδω-
 σεν εἰς αὐτὸν τὸν Ἡρακλῆα τὸν μισθόν, ἐπῆ τε
 ἐκαθάρισεν τὴν αὐλῆν τοῦ ἐκ τῆς κόσπου τῷ
 Βωῶν, ὁ ὅποιος μισθὸς ἦν ἡ δεκάτη τῷ Βωῶν,
 λέγωντάς του, ὅτι τοῦτο τὸ ἔργον δεῦ πῆγαμε
 μετὸ θέλημά του, ἀλλ' ἔτ' εἰ ἐφροσάχθη ὑπὸ
 τοῦ

Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες.

Ἰδαί. Δακτύλοι.

Κούρητες.

ἸΩΑΝΝΙΝΑ 2006

τοῦ Εὐριπίδους. διὰ τὸ ὅποιον βαβούσι Κελ-
 τῶν αἰριτῶν ἄνους πῆς δίκης τὸν Φιλία τὸν
 Ἰῶν τοῦ Ἀυγίου, ὁ ὅποιος κάταφροίζωντας
 τοῦ Παῖδος, ἀγασκετεῖ ἐπὶ τούτοις ὁ Ἀυγίας,
 καὶ ἐβάλλει τὸν Ἰῶν, ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἐπι-
 στρατεύσάμενος πορθεῖ τὴν Ἡλιν. καὶ κρᾶ-
 ξας τὸν Φιλία ἐκ τοῦ Δολιχίου, δίδει εἰς αὐ-
 τὸν τὴν Βασιλείαν τοῦ Παῖδος τοῦ, καὶ φροσά-
 ζει τὰ κοιμηθῆ τὸ στρατόμα μὲ τὰς Γεωαῖκαις
 τῶ ππλῶπκῶν, διὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου
 ὀλιγαδρίας, ἐκ δὲ τῶ λαφύρων αὐτῶ, ἔσπ-
 σε τὸν Ἀγῶνα κατ' ἀρχᾶς ὁ Ἡρακλῆς, καὶ
 φροικάλει τὸν βουλόμενος εἰς πάλην, καὶ κα-
 νείς δὲ ἐπὶ τὸμα, μόνον ὁ Ζῶς ἔσωντας καὶ
 τὰ χηματῶν ὡσὰ παλαιούς, σωυμίξει μὲ
 τὸν Ἡρακλία, καὶ μέχει πολλοῦ, γνομοσύης
 πῆς πάλης ἰσοπαλῆς, φαιράνει ὁ Ζῶς τὸν
 ἑαυτὸν τοῦ εἰς τὸν Ἰῶν τὸν Ἡρακλία. ἐπ-
 λῆτο τὰ Ὀλύμπια εἰς πρῶτη ἡμέρας, ἀπὸ
 πῆς εἰδικάτης πῆς σελῶνης, μέχει πῆς 18.
 φρογυμνάζοντο δὲ φρόπρον ἡμέρας λ'. τὴν
 ἐπιμίλειαν δὲ καὶ φροτῖδα τοῦ Ἀγῶνος, κα-
 παρχᾶς εἰ Πισάται εἶχον, ἔπειτα οἱ Λα-
 κιδαιμόνιοι ὡς νικηταὶ τῶ Μισαλῶν, καὶ
 αὐτοὶ τὴν ἰδῶσαν εἰς τὴς Ἡλείους. ἀρ-
 χησεν ἡ Ὀλυμπιάς μετὰ τὴν ἄλωσιν πῆς
 Τρωάδος, ἐπὶ 408., καὶ φρὲ πῆς Κελ-
 σοῦ γενήσιως ἐπὶ 765. ἡ δὲ Ρώμη ἐκτί-
 σθη ἐν τῶ α': ἔτει πῆς ἐβδόμης Ὀλυμπιά-
 δος.

λά μόνον αὐτοφροαιρίτως οἱ Ἡλείοι τῆς φρωτοί-
 φηρον. ἰδῶθησαν βραβεῖα τῶ Δρόμου, καὶ
 πῆς Πάλης εἰς τὴν λζ': Ὀλυμπιάδα. ἐκάλει-
 σαν τῆς Παῖδας εἰς τὴν ἄθλησιν, πῆσι τὰ
 παιώνται μετὰ χεῖρα, εἰς τὴν μα': Ὀλυμ-
 πιάδα. εἶπα εἰς τὴν ξζ': Ὀλυμπιάδα ἰσομ-
 βουλόθησαν τὰ ἀγάλου εὐσπλους Πεζοῦς,
 ὁ ἀγωνίζωνται μὲ τὸ Τρίξιμον, διὰ τὰ συ-
 νηθίσωσι μὲ ἐπὶ τὴν τὴν ἄσκησιν, εἰς κάθε
 κακῶντρέχειαν. εἰς τὴν υγ': Ὀλυμπ. ἀρχι-
 σε τὸ Τρίξιμον τῶ δύο Ἰππων πλείας ἡ-
 λικίας, τὸ ὅποιον ἐκάλεισαν Σίλωειδα. εἰς
 τὴν υδ': Ὀλυμπ. ἤρισε τὰ ζῶξου εἰς τὴν
 Ἄμαξαν Πάλους Ἰππων, τὰ ἀγωνίζον-
 ται. εἶπα φροσιπῶθησαν εἰς τούτους Σίλω-
 εἰδης Πάλων, καὶ Κέλης Πάλος. καὶ πολὺ
 ὄσιρον ἐν Ὀλυμπ. ρμῖ: ἐφροβλήθησαν εἰς τῆς
 Παῖδας βραβεῖα τῶ Παγκρατίου. τὸ τρίξι-
 μον πῆς Ἀπῶνης, ἦτοι τῶ ἐξ Ἡμιόγων Ἄρμα-
 τος ζῶχθῶτος, τὸ ὅποιον ἐσάθη ἐν Ὀ-
 λυμπ. ο': καὶ ἡ Κάλπη πῆς ἀνωπρας σαθῶ-
 σα, μὲ κοινὸν ψήφισμα ἐμποδίσθησαν ἐν Ὀ-
 λυμπ. πγ': τὰ μὲ μὲ βάλθου, ὡς εἶδη
 Δρόμου ἦσαν Δίαλας, Δολιχός, Τέθειππον,
 Κέλης, Ἀπῶν. περὶ τῶ Ἀγνοθετῶ δὲ
 ἐσάθη πάντοτε ἡ αὐτὴ διάταξις. διότι ὁ Ἰ-
 φητος, ὅπου ἀνηγορέθη ἀπὸ λόγουτου,
 μόνος ἐφρώτῶσαν, εἶτα ἐκλήθησαν εἰς
 τὴν φροτῖδα τῶ Ὀλυμπίαν δύο Ἀρ-
 χηγοὶ, μετὰ τούτος οἱ Ἐλλασοδίκαι,
 οἱ ὅποιοι ἦσαν εἰσία, ὄσιρον φροσιπῶθη
 εἰς αὐτῆς, καὶ δέκατος ὁ φροισόπρος. περὶ
 τὴν ργ' Ὀλυμπ. ἐμοιράθησαν οἱ Ἡλείοι
 εἰς δώδεκα φυλὰς, καὶ κάθε φυλὴ αὐτῶ
 ἰδῶλεγε τὸν Ἐλλασοδίκην, ἦτοι τὸν Ἀ-
 γνοθετῶ αὐτῆς, ὡσὰ ὅπου Ἐλλασο-
 δίκαι φρόπρον ἔσαν μόνον Ἀίτωλοι. οἱ
 Ἐλλασοδίκαι ἐκαθίζοντο ἐν τῶ Ἀγῶνι,
 πορφύραν περιβεβλημέναι, καὶ δικάζον-
 τες τοὺς ἐν τῶ Ἀγῶνι Ἀθλητῆς καὶ τὰ
 λοιπά.

Ἀπῶν.
 Κάλπη.
 Ἀγνοθετῶ.

Ἐλλασοδίκαι.

Δρόμος -
 Στάδιον.
 Διάουλος.

Πίπληλη.
 Πάλη.

Παγκρατίας.

Κέλης Ἰππος.
 Παῖδων
 Ἀγῶνης.

5 Πρῶτος Ἀγῶν ἐσάθη ἀπὸ ὄλου, τοῦ Δρό-
 μου, ἦτοι τὰ Στάδιον. εἶπα εἰς τὴν ιδ': Ὀ-
 λυμπιάδα φροσιπῶθη ὁ Δίαυλος, ἦτοι τὸ
 Τρίξιμον τοῦ διπλοῦ Σταδίου, τὰ φῆξῆ τὸν
 δρόμον τοῦ Σταδίου, καὶ πλείωσας αὐτὸ,
 πάλιν τὰ γυρίσῃ τρίχωντας, ὅθεν ἀρχισεν.
 ἔπειτα εἰς τὴν ιθ'. Ὀλυμπιάδα τὸ Πείπαθλον,
 καὶ ἡ Πάλη. Πείπαθλος Ἀγῶν ἦτον, Πυγ-
 μῆ, Δρόμος, Δίασμα, Δίσκος, καὶ Πάλη.
 ,, τὴν Ἄλματος τὸ μέξον ἦτον τοῖων, ἐξ ἐπὶ
 ,, πεντήκοντα πόδας πύδησκηφάθλος. τὴν δὲ
 ,, Δίσκου, δίσκῶιδ' ἑκατὸν πρῶτ' ἀπολειπο-
 μένων. μετὰ ταῦτα, εἰς τὴν κλ'. Ὀλυμπιά-
 δα, ἐπρόθισαν τὴν διὰ χερῶν ἄθλησιν.
 εἰς τὴν κς': τὸ Τρίξιμον τῶ Ἰππων, καὶ εἰς
 τὴν λγ': τὸν Παγκρατίας, ἦτοι ἑκείνοι,
 ὅπῃ ἐμάχοντο δὲ ὄλου τῶ σώματος. καὶ φρῶ-
 τον οἱ Ἰπποὶ φροβλήθησαν Κέλητες, ἦτοι
 ἄζυγοι, γυμοὶ, καὶ δρομικοὶ. Παῖδων
 Ἀγῶνης ὑπὸ τῶ Παλαιῶν δὲ ἐκείοντο, ἀλ-

6 Μεταξὺ τοῦ Ἀλφειοῦ, καὶ τοῦ Πε-
 ρειοῦ τῶ Ποτῆ, ἦτον ἡ Τριφυλία, ἀπὸ
 πῆς ὁποίας παρωνομάζετο καὶ ὁ Πύλος ἡ Πά-
 λης, ἡ Πατεῖς κατάντας τῶ Νίτωρος, Τει-
 φυλιακός. πλῆσιον ἐπύτη τῶ Πύλου, φρός
 Ἀνατολᾶς εἶσαι Ὄρος, ὅπῃ ἐκαλεῖτο Μίθνη,
 τὴν κλῦσιν λαβὸν ἀπὸ πῆς Παλακῆς τῶ Ἄδου,
 ἡ εἰς Μίθνη, ἦτοι Ἡδύοσμον μεταβληθείσης. Μίθνη
 λέγασσι τιτῆς, ὅτι αὐτὸ τὸ Ὄρος τὰ καλῆται
 ὑπὸ

ZZZZ ὑπὸ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ευρώπη.
Μίττα.
Λίπριον.
Γχθός: άφρ.
Αρείον π.
Σαμικός.
Αιγυρίον π.
Λίσιον έφ.
Χαίτη π.
Χελιδών.
Αμρυγκία.
Μικρός.
Πλαταίνον.
Μικρός π.
Φαίη.
Λαλαίος.
Αίγρια.
Αιγυρίον π.
Βουφρίον π.
Μικρός.
Κυλλών.
Κλαρτζα.
Αΐδραβίδα.
Χελωνίτης.
Κρίκας.

ὕπὸ τοῦ Παυταίου Εὐρώπης, καὶ πῶρα κοινῶς
εἰς λέγεται Ὀλιβός, ἢ κατ' ἄλλους Μίττα-
ρα. ἀπὸς Νότον τοῦ Πύλου ἦτον τὸ Λιφρί-
ον, Πόλις ποτὶ Παρθελασσία, μεταξὺ τῆς
Μισσηνίας καὶ τῆς Πίσσης, ἀπὸ τῆς ὁποίας
ἀφίσταται 30. Μίλια, ἔγγυς τοῦ Ἰχθύος Ἀ-
κρωπείου. ἐκλήθη Λίπριον, ὅτι ἐκεῖ ἰατὸ ἢ
λέπρα ὑπὸ τῆς Ἀλφειῦ Ποτ., ἀφίσταται τὸ θα-
λάσσης 40. στάδια. πλατύνοντο τοῦ Λιφρίου εἴ-
ναι ἡ Ἡρην Πηγὴ, μεταξὺ τοῦ Λιφρίου καὶ
τοῦ Σαμικῶν. ἔχει ὁ Ἀιγυρίον Ποτ., τοῦ
ὁποίου τὸ ὕδωρ εἰς τὴν ἀρχὴν ὅπου ἔχει ἀπὸ
τοῦ Λαπίθου ὄρους τῆς Ἀρκαδίας, εἶναι
δυσωδὸς. τὸ Σαμικὸν ὑστέρων ἐλήθη Ἀρλίον.
τὸ Λιφρίον λέγεται κοινῶς πῶρα (κατὰ τὸν
Νίγρον) Χαίτη π. Χελιδών Πόλις ποτὶ,
ταυτῶν Κομῆ, Χελιδών κοινῶς καλούμενον.
Ἀμρυγκία, Μακυσός κατὰ τὸ Παραθα-
λασσίον, ἦτις καὶ Πλαταίνης ἐλέγτο. ἀπ'
αὐτῆς ἐκκλίτο καὶ ἡ Πιεροχίτης Μακυσία. αὐτὴ
ὅπου ἔχει ὁ Χαλκίς Ποτ., εἶναι καὶ Κρίων,
Κρουτός λεγόμενα, καὶ Πόλις ποτὶ, οἷον
Φαίη, εἶτα ἡ Χαλκίς, εἶτα εἰ Κρουτοί, εἶτα
ὁ Τερτυλιανός Πύλος, καὶ τὸ Σαμικόν. εἰς
τὴν Παρθείαν ὑποκάτω πύλων ἔδ' ἴστων,
εἶναι δύο Ἄγρια, τὸ εἶνα λεγόμενον ἔδ' Ἀγι-
γιάδων Νυμφῶν, εἰς δὲ τὸ ἄλλο μυθώον-
ται γὰρ γίναν τὰ ἔδ' Ἀτλαντίδων, καὶ ἡ τοῦ
Δαρδάνου γούσις. ἀπὸς δὲ τῶν Ἄγρων ἔδ' Νυμ-
φῶν εἶναι Πηγὴ, τῆς ὁποίας τὸ ὕδωρ δέχ-
εται ὁ Ἀιγυρίον Ποτ., ὁ ὁποῖος εἶναι βαθὺς
καὶ ὑπτιος, καὶ ὁ περὶ αὐτὸν τόπος ὄντας
ἀμμάδης, παρέχει ὀσμὴν βαρεῖαν, καὶ τῆς
ἰχθύος ἀβρώτους ποιεῖ. μυθώονται δὲ, ὅτι
αὕτη ἡ βρώμα ἀφίρχεται, διότι ἐκεῖ τινὲς ἔδ'
πληρωθῶτων Κροταύρων, ἀπείψαν τὸν ἐκ
τῆς Ἰδρας ἔστ. καὶ πάλιν μετὰ τῆς Δύμης,
καὶ τοῦ Πεινεῖν τίθονται τὸ Βουφράτιον, ἡ
Μυρσινός, ἡ Κυλλών, ἡ ὁποία τινῶν Κλα-
ρτζα λέγεται, ἀριστομένη κατὰ τὴν Δυ-
τικὴν Ἀκρῶν τῆς Πελοποννήτου, ξίμακρον τῆς
Πεινεῖου Ποτ. 9. Μίλια, τῆς δὲ Ἀράζου Ἀ-
κρωπείου, τὸ ὁποῖον κοινῶς Κάπο δὲ Κλα-
ρτζα λέγεται ἀπὸς Νότον, 120. στάδια.
ὁ Νίγρος λέγει, ὅτι ἡ Κυλλών. εἰς λέγεται
κοινῶς Ἀΐδραβίδα. ἔχει ἡ Κυλλών καὶ Κόλ-
πον, μετὰ τὸ αὐτὸ ὄνομα καλέσασθαι, τὸ ὁποῖον
καὶ Χελωνίτιον καλεῖται. ἀπὸ τῆς Ἀράζου
Ἀκρῶν τίθεται τὸ Κρόσιον ὄρος, τὸ ὁ-
πιον κοινῶς Γραβρός καλεῖται, μετὰ Πόλιον

ποτὶ τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν, ἰχυροπύλιον, ὡσαύτως
τὸ Σαταμίριον, ὅπερ ἦτον Πόλις, ἀπὸ τῆς
ἀλυσίως ἔδ' Ἰσθμῶν, ἀριστομένη μεταξὺ
ἔδ' Παλαιῶν Πατρῶν, καὶ τῆς Γασουρίου. δὲ
ὀνομαζέται ὁ Ἑρμῆς Κυλλώνιος ἀπὸ τῆς
Κυλλώνης Πόλεως, καθὼς λέγουσι τινὲς,
ἀλλ' ἀπὸ τῆς Κυλλώνης, τῆς μεγίστου ὄρους
τῆς Ἀρκαδίας, εἰς τὸ ὁποῖον μυθολογοῦσι γὰρ
ἰχθυόει. ἀπὸς τὸν Χελωνίτιον Κόλπον,
εἶναι ἡ Χελωνίτης, ἡ Χελωνάτης τὸ Ἀκρω-
πείον, Τορτίτι κοινῶς λεγόμενον, αὐτὸ λέ-
γει ὁ Στράβων γὰρ εἶναι τὸ Δυσικώτερον ση-
μεῖον τῆς Πελοποννήτου. εἰς αὐτὴν τὴν Ἐ-
παρχίαν ἀρχεται καὶ ὁ Ἐλισίων Ποτ. ἢ καὶ
Ἐλισίος. παρὰ τὴν αὐτὴν Πύλον Πόλιν, τί-
θεται ἀκόμη εἰς αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν καὶ ἡ
Ἡλεικὴ Πύλος. μετὰ τὸν Χελωνάτιον τὸ
Ἀκρωπείον, τὸ ἰπόμενον Ἀκρωπείον, Ἰχ-
θύος καλεῖται, κατὰ τὸν Ἀλφειῶν Ποταμὸν
τῆς Ἡλίδος ἀκόμη ἀπαριθμοῦνται καὶ ἡ Κυ-
παριαία Πόλις, τὸ παλαιὸν μεγίστη, ἦτις καὶ
Κυπαριαίος ἐκαλεῖτο, ἀφίσταται τῆς Μισση-
νης 50. Μίλια, ἢ κατ' ἄλλους 35, παρα-
θαλασσία. εἰς αὐτὴν τὴν Ἡλίδαν, ἦτον καὶ
ἡ Λαίρινα Πόλις, εἰς τὴν ὁποίαν ἀριστονον-
το τὰ ὄσα τοῦ Πελοποῦ, καὶ τὰ τόσσα τῆς Ἡρα-
κλέους, τὰ ὁποῖα εἶχε ὁ Φιλοκλήτης εἰς τὴν
Ἑλλάδα, καὶ τὰ ἔξω.

Σαταμίριον.
Κυλλωνίον.
Χελωνίτης.
Χελωνάτης.
Ἐλισίον.
Γχθός: άφρ.
Κυπαριαία.
Κυπαριαίος.
Λαίρινα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ.

Περί τῆς Ἀρκαδίας.

ΜΕ ὅλον ὅπου μετὰ τὴν Ἡλίδαν,
εἶπεται κατὰ τὸ παραθαλάσσιον
Μισσηνία, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ γὰρ εἰπόμενον περὶ αὐ-
τῆς, εἶναι χρεια γὰρ διαλάβωμεν περὶ τῆς
Ἀρκαδίας, ἀκολουθῶντες τὴν ἀπαριθμη-
σιν ἔδ' ἀρχαίων. αὕτη λοιπὸν ἡ Ἀρκα-
δία (με ὅλον ὅπου πῶρα κοινῶς Ἀρκαδία
λέγεται, ἡ Ἀλίστρος Πόλις παραθαλασσία
τῆς Μισσηνίας) κατ' οὐδὲν μέρος αὐτῆς ἦ-
κετο τῆς Θαλάσσης, ἀλλ' ὅλη ἦτον Μισση-
νίος, καὶ ἰδιαίρετον εἰς ἀνωτέραν, καὶ κα-
τωτέραν, καὶ ἡ μετὰ ἀνωτέρα Ἀρκαδία εἶναι Ἀρκαδία.
ἐκεῖνο τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον εἶναι μεταξὺ τῆς
Ἀχαΐας, ἢ τῆς Ἡλίδος, εἰς τὴν ὁποίαν λέ-
γουσι γὰρ ἰχθυόει ὁ Πελασγίς, καὶ ἀπ' αὐ-
τοῦ αὐτομάθην καὶ αὕτη ἡ Ἐπαρχία Πελασγία.
αὐτὸς ὁ Πελασγός ὑπερῆχε ἔδ' λοιπῶν,
τόσον

Ἀρκαδία.
Ἀρκαδία.
Ἀρκαδία.

Ε.Υ.Δ. τῆς Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006